

ΣΑΤΥΑ ΣΑΪ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΑΙΩΝΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2026

ΑΙΩΝΙΟΣ ΗΝΙΟΧΟΣ

*Ο Αιώνιος Ηνίοχος είναι η γέφυρα
που σας οδηγεί σ' Εμένα,
και που φέρνει Εμένα κοντά σας.*

- Μπάμπα

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2026

Τεύχος 297

Περιεχόμενα

- Κύριο άρθρο

Ο Αληθινός Πνευματικός Δάσκαλος - 1^ο μέρος..... 3

- Θεία Ομιλία

Ο Μόνος Γκουρού είναι ο Εαυτός Εντός (7 Ιουλίου 1960) 15

- Εμπειρίες πιστών

- Πώς ο Θεϊκός Δάσκαλος γαλούχησε
τον αληθινό μου Εαυτό. Dr. William Jackson, ΗΠΑ.....28

- Σάι - στην κυριολεξία Μεταμορφωτής.
Mr. Swarnim Narayan, Ινδία.....39

- Το μεγαλείο της γυναικείας φύσης

Το Πρασάντι Νίλαγιαμ είναι στην καρδιά σου.
Ms. María de Lourdes Martínez Rodarte, Μεξικό. 48

- Νέοι Ενήλικες Σάι

- Στα βήματα της παρακαταθήκης Του.....58

- Το Seva γίνεται 世話 Sewa 60

Copyright για την Ελληνική Γλώσσα:

ΣΑΤΥΑ ΣΑΪ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Βιβλία & Πολιτιστικές Δραστηριότητες

Αστική Μη-κερδοσκοπική Εταιρία

bookstore.saibaba.gr, publications@saibaba.gr

Μηνιαίο Περιοδικό 'Αιώνιος Ηνίοχος'

Σάι Πρέμα, Αγίας Άννης και Διγενή, Τ.Θ. 11, 190 03 Μαρκόπουλο

Κωδικός Εντύπου: 6233

Ιδιοκτήτης και Εκδότης: Σάττα Σάι Ελληνικές Εκδόσεις - Βιβλία και Πολιτιστικές Δραστηριότητες, Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία

Συντακτική Επιτροπή: Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας

Τιμή τεύχους: €4,00

Ετήσια Συνδρομή: Ελλάδα €45 / Εξωτερικό €70 / Ηλεκτρονική Έκδοση €15

Η καταβολή της συνδρομής μπορεί να γίνει με κατάθεση στην Alpha Bank, με αναφορά του ονοματεπώνυμου του συνδρομητή.

Alpha Bank Λογαριασμός: 143002002021854

IBAN: GR1201401430143002002021854

Δικαιούχος: Σάττα Σάι Ελληνικές Εκδόσεις

Επικοινωνία: Δ. Μπεμπεδέλης, 6972097904, dimitrisbebedelis@yahoo.gr

Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Μέρος 1^ο

Γκούρου Πούρνιμα: Μια Ιερή Ευκαιρία

Η Γκούρου Πούρνιμα είναι μια μεγάλη γιορτή που έχει καθιερωθεί να εορτάζεται κατά τον ινδικό μήνα Ασάντα, τη μέρα της ιερής πανσελήνου. Είναι η στιγμή που εκφράζουμε την αμέριστη ευγνωμοσύνη, τον βαθύ σεβασμό και την αφοσίωσή μας προς τον Γκουρού —Εκείνον που μας αποκαλύπτει το γκούρι, δηλαδή τον ύψιστο στόχο της ζωής.

Ο Γκουρού φανερώνει τον τελικό προορισμό και το νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης. Όπως διακηρύσσουν οι Γραφές και όπως μας υπενθυμίζει αδιάκοπα ο Μπαγκαβάν Σρι Σάτγια Σάι Μπάμπα, ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής είναι να συνειδητοποιήσουμε την αληθινή μας φύση: το γεγονός ότι είμαστε η ενσάρκωση της Θεϊκής Αγάπης, του Θεϊκού Πνεύματος (Άτμα) και της Θεϊκής Ευδαιμονίας.

Η Εσωτερική Σημασία της Γκούρου Πούρνιμα

Αυτή η ιερή γιορτή τιμάται κάθε χρόνο από πνευματικούς αναζητητές σε ολόκληρο τον κόσμο. Ωστόσο ο Μπάμπα υπογραμμίζει συχνά ότι οι γιορτές δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται ως τυπικές, εξωτερικές τελετουργίες. Οφείλουμε να κατανοούμε και να βιώνουμε την εσωτερική, πνευματική τους ουσία.

Η Γκούρου Πούρνιμα δοξάζει μία από τις πιο βαθιές αλήθειες της πνευματικής ζωής: ότι ο Θεός, από την άπειρη ευσπλαχνία και αγάπη Του, ενδύεται τον ρόλο του γκουρού και βγάζει την αν-

θρωπότητα από το σκοτάδι, πηγαίνοντάς την στο φως, απαλλάσσοντάς την από την άγνοια, τον φόβο και τον πόνο και χαριτώνοντάς την με σοφία, αγάπη, αλήθεια, οδηγώντας την από το εφήμερο στο Αιώνιο.

Κάθε αυθεντική πνευματική παράδοση αναγνωρίζει ότι το ταξίδι από το πεπερασμένο προς το Άπειρο απαιτεί καθοδήγηση, και ότι ο γκουρού είναι ο φωτεινός φάρος αυτού του ταξιδιού. Η ημέρα αυτή γιορτάζεται επίσης ως *Βυάσα Πούρνιμα*, προς τιμήν του σοφού Βέντα Βυάσα, ο οποίος ταξινόμησε τις Βέδες, μας χάρισε την 5^η Βέδα (τη *Μαχαμπάρατα*) και συνέθεσε τις 18 *Μαχαπουράνας*.

Ο Σάτια Σάι δεν είναι απλώς μια ιστορική μορφή που θυμόμαστε σε ειδικές περιστάσεις· είναι ο αληθινός Γκουρού, ο αιώνιος σύντροφος και οδηγός, που μας συντροφεύει και μας οδηγεί στην Αλήθεια, μας στηρίζει και παραμένει δίπλα μας σε κάθε χαρά και λύπη, σε κάθε επιτυχία και δοκιμασία, σε κάθε γέννηση και θάνατο, μέχρι την τελική συνειδητοποίηση της αληθινής μας φύσης.

Γονείς: Οι Πρώτοι μας Δάσκαλοι

Ο Γκουρού εμφανίζεται με πολλές μορφές κατά τη διάρκεια της πορείας ενός αναζητητή, από το ξεκίνημα του ταξιδιού μέχρι την επίτευξη της Ύψιστης Αλήθειας.

- **Η Μητέρα:** Είναι ο πρώτος Γκουρού, η πρώτη δασκάλα του παιδιού. Δεν μαθαίνει στο παιδί μόνο πώς να τρέφεται, να βαδίζει και να μιλά, αλλά μπορεί να γίνει ο πρώτος οδηγός που θα δείξει στο παιδί τον δρόμο προς τον Θεό.
- **Ο Πατέρας:** Αμέσως μετά, η μητέρα συστήνει το παιδί στον πατέρα, ο οποίος γίνεται κι εκείνος συνταξιδιώτης και καθοδηγητής. Το να ευλογηθεί κανείς με γονείς που διακατέχονται από ειλικρινές πνευματικό ενδιαφέρον και ζουν μια θεοκεντρική ζωή είναι μια τεράστια παρακαταθήκη θείας χάρης.

Στο σημείο αυτό, στάθηκα ιδιαίτερα ευλογημένος. Η μητέρα μου ήταν αφοσιωμένη λάτρης του Σρι Ράμα και από την παιδική μας ηλικία έμαθε σε μένα και τον αδελφό μου να λατρεύουμε τον Θεό με συνέπεια, ακρίβεια και ευλάβεια. Κάθε πρωί και κάθε βράδυ

τελούσαμε πνευματικές ασκήσεις, προσφέραμε *πρασάνταμ* (ιερή τροφή), ψάλλαμε λατρευτικά τραγούδια και εξασκούμασταν στη γραφή του Ιερού Ονόματος (*λικίτα τζάπαμ*). Το 1995, όταν βρισκόμουν με τον Μπαγκαβάν στο Κονταϊκανάλ, Εκείνος είπε στο κοινό: «*Την πίστη του στον Θεό την κληρονόμησε από τη μητέρα του*».

Ο πατέρας μου, βαθύς γνώστης των Γραφών όπως οι *Ουπανισάδες* και η *Μπάγκαβαντ Γκίτα*, με έφερε σε επαφή με τη *Βεδάντα* από νωρίς. Μας βοήθησε να κατανοήσουμε τις βαθύτερες έννοιες των ιερών κειμένων, χτίζοντας ένα ακλόνητο θεμέλιο. Χάρη στη δική του πνευματική δίψα, μας έφερε επίσης σε επαφή με μεγάλους αγίους. Από μικρό παιδί επισκεπτόμουν το *άσραμ* του Ραμάνα Μαχάρσι, συνάντησα μοναχούς του Τάγματος Ραμακρίσνα και είχα το προνόμιο να ευλογηθώ από σπουδαίους σοφούς της εποχής.

Όπως διακηρύσσει ο Κρίσνα στην *Μπάγκαβαντ Γκίτα*, όσοι έχουν συγκεντρώσει ευγενή πνευματικά πλούτη σε προηγούμενες ζωές, γεννιούνται σε οικογένειες σοφών ή εξελεγμένων ανθρώπων —ή τουλάχιστον σε οικογένειες με βαθιές πνευματικές αξίες (*Γκίτα* 6.41-42). Έτσι ξεκινά το ταξίδι του αναζητητή μέσα σε ένα περιβάλλον γόνιμο για την ψυχή.

Η Ιερή Συντροφιά (*Satsang*)

Στη συνέχεια, με τη Χάρη του Θεού, ο άνθρωπος έρχεται σε επαφή με αγίους ανθρώπους, των οποίων η παραδειγματική ζωή φωτίζει το μονοπάτι.

Ο Άντι Σανκαρατσάρυα, ο μέγιστος εκπρόσωπος της φιλοσοφίας του Μη-Δυισμού (*Αντβάιτα Βεδάντα*), υμνεί την μεταμορφωτική δύναμη της Ιερής Συντροφιάς (*Σάτσανγκ*):

*Satsangatve nissangatvam,
Nissangatve nirmohatvam,
Nirmohatve nischalatattvam,
Nischalatattve jivanmuktih*

(*Bhaja Govindam*, στίχ 9)

*Το σάτσανγκ οδηγεί στην αποστασιοποίηση.
Η αποστασιοποίηση διώχνει τις αυταπάτες.
Η απαλλαγή από τις αυταπάτες
χαρίζει την εδραίωση στην Αλήθεια.
Η εδραίωση στην Αλήθεια
χαρίζει την εν ζωή Απελευθέρωση.*

Έτσι, το ίδιο το σάτσανγκ γίνεται Γκουρού, καθοδηγώντας απαλά τον αναζητητή προς την Αυτογνωσία.

Ένα από τα πιο όμορφα παραδείγματα αυτής της μεταμόρφωσης βρίσκεται στη *Ραμάγιανα*, στη μορφή της **Σάμπαρι**. Η Σάμπαρι, μια απλή γυναίκα, δεν διέθετε ακαδημαϊκή μόρφωση. Όμως, μέσα από τη συναναστροφή της με μεγάλους ρίσι (σοφούς), απορροφούσε σιωπηλά τη σοφία ακούγοντάς τους με απόλυτη αφοσίωση. Το σημαντικότερο: ανέπτυξε έναν διακαή πόθο για τον Θεό. Όταν τελικά αντίκρισε την άγια μορφή του Αβατάρ Ράμα, ένα και μόνο *Ντάρσαν* ήταν αρκετό για να ενωθεί μαζί Του, φθάνοντας έτσι την Απελευθέρωση.

Αυτή είναι η μεταμορφωτική δύναμη του σάτσανγκ!

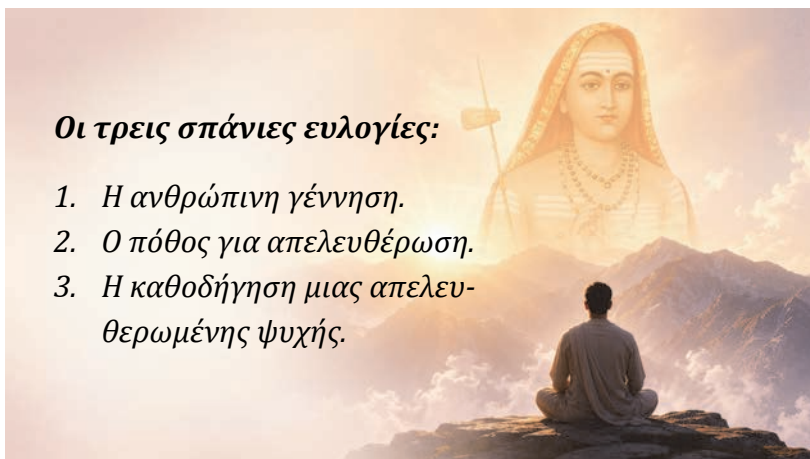
Οι Γραφές ως Δάσκαλοι

Οι Ιερές Γραφές είναι οι οδηγοί και οι οδοδείκτες μας στο ταξίδι προς τον ύψιστο στόχο. Πρόκειται για θεϊκές αποκαλύψεις και είναι οι Βέδες, οι Ουπανισάδες, οι Πουράνες, τα Ιτιχάσα, η Τορά, το Νταμαπάντα, η Βίβλος, το Κοράνι και άλλα ιερά κείμενα —όπου οι αιώνιες αλήθειες φανερώθηκαν μέσα από βαθιά πνευματική έρευνα και βίωμα.

Όταν μελετάμε τις Γραφές με ειλικρίνεια, όταν εμβαθύνουμε στη διδασκαλία τους και την κάνουμε πράξη, το σκότος της άγνοιας διαλύεται και οδηγούμαστε στο φως της Αλήθειας.

Οι Τρεις Μεγάλες Ευλογίες

Στη συνέχεια, με τη Χάρη του Θεού, την επίδραση του σάτσανγκ και τη μελέτη των ιερών γραφών, ο αναζητητής έρχεται σε επαφή με έναν *Μαχαπούρουσα* —μια μεγάλη, απελευθερωμένη ψυχή.

Οι τρεις σπάνιες ευλογίες:

1. Η ανθρώπινη γέννηση.
2. Ο πόθος για απελευθέρωση.
3. Η καθοδήγηση μιας απελευθερωμένης ψυχής.

Ο Άντι Σανκαρτσάρι εξηγεί στο έργο του *Βιβέκα Τσουνταμάνι* (Το Διαμάντι της Διάκρισης) ότι υπάρχουν **τρεις σπάνιες ευλογίες της Θείας Χάρης**:

1. Η ανθρώπινη γέννηση (*Manushyatwam*)
2. Ο πόθος για Απελευθέρωση (*Mumukshatwam*)
3. Η καθοδήγηση και προστασία μιας απελευθερωμένης ψυχής (*Mahapurusha Samshrayah*)

Ανάμεσα στα 8,4 εκατομμύρια είδη ζώντων οργανισμών, η ανθρώπινη γέννηση είναι η κορωνίδα της Δημιουργίας, διότι μόνο ο άνθρωπος μπορεί να αγωνιστεί συνειδητά για την Αυτογνωσία. Κι ενώ υπάρχουν πάνω από 8 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη, ελάχιστοι διακατέχονται από ειλικρινή πόθο να γνωρίσουν την Αλήθεια. Κι ακόμη κι αυτοί, χρειάζονται την καθοδήγηση ενός φωτισμένου Διδασκάλου. Η επαφή με έναν τέτοιο δάσκαλο (όπως ο Ράμανα Μαχάρσι, ο Σαμάρτ Ραμντάς ή ο Σουάμι Βιβεκανάντα) είναι δυνατή μόνο μέσω **Θείκης Χάρης**.

Σύμπαν: Το Μέγα Πανεπιστήμιο

Η *Σρίμαντ Μπαγκαβάτμ* μάς διδάσκει ότι ολόκληρο το Σύμπαν μπορεί να γίνει δάσκαλός μας. Το Σύμπαν είναι το μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο της Ζωής. Όλοι φοιτούμε σε αυτό, μαθαίνοντας τα μαθήματά του, μέχρι να αποφοιτήσουμε με το «πτυχίο» της Θεογνωσίας ή Αυτογνωσίας.

Ο Σουάμι εξηγεί πανέμορφα αυτή την εξέλιξη της συνείδησης:

1. *Η Φύση είναι δώρο Θεού.*
2. *Η Φύση είναι η εκδήλωση του Θεού.*
3. *Η Φύση είναι ο Θεός.*

Επομένως, οφείλουμε να θεωρούμε ολόκληρη τη Φύση ως Γκουρού μας.

Οι 24 Δάσκαλοι του Ντατατρέγια

Ο Ντατατρέγια είναι η ενσάρκωση της Τριάδας —Μπράμα, Βίσνου, Σίβα. Ο Σουάμι μας, όπως και ο Σίρντι Σάι Μπάμπα, έχουν διακηρυχθεί ως Αβατάρ του Ντάττα. Κάποτε, όταν ρωτήθηκεποιος πραγματικά είναι, Ε-

κείνος ζήτησε να Τον φωτογραφίσουν. Όταν εμφανίστηκε η φωτογραφία Polaroid, αντί για τη μορφή του Σουάμι, αποκάλυψε τη λαμπερή μορφή του Σρι Ντατατρέγια!

Ο Βασιλιάς Γιάντου συνάντησε κάποτε τον Ντατατρέγια να περπατάει βυθισμένος στη γαλήνη. Εντυπωσιασμένος, τον ρώτησε το μυστικό της εσωτερικής του ειρήνης και ποιος ήταν ο Γκουρού του. Ο Ντατατρέγια απάντησε ότι διδάχθηκε από **24 Διδασκάλους**, όπου συμπεριέλαβε και τα στοιχεία της Φύσης, ζώα, έντομα ακόμα και καθημερινά συμβάντα:

- **Η Γη:** Διδάσκει υπομονή, ανεξικακία, συγχώρεση και ανιδιοτελή προσφορά. Παρά το γεγονός ότι την πατούν και την εκμεταλλεύονται, εκείνη τρέφει τους πάντες και τα πάντα χωρίς παράπονο.

- **Το Νερό:** Συμβολίζει την αγνότητα, την ταπεινότητα, την προσαρμοστικότητα και τη δροσιά που προσφέρει όπου κι αν ρέει.
- **Η Φωτιά:** Ενσαρκώνει την καθαρτήρια δύναμη. Μεταμορφώνει ό,τι της προσφερθεί. Έτσι και ο πνευματικός αναζητητής πρέπει να καίει τις ακαθαρσίες και να ακτινοβολεί φως.
- **Ο Αέρας:** Ρέει ελεύθερα παντού χωρίς προσκόλληση, υπενθυμίζοντάς μας να ζούμε στον κόσμο μένοντας εσωτερικά ελεύθεροι.
- **Ο Χώρος:** Χωράει τα πάντα χωρίς να επηρεάζεται από τίποτα. Έτσι και το Πνεύμα (Άτμα) μένει ανέγγιχτο από τις δραστηριότητες του σώματος και του νου.
- **Ο Ήλιος:** Εκτελεί αδιάκοπα το καθήκον του, προσφέροντας φως και ζωή χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα. Καθρεφτίζεται σε αμέτρητα νερά, θυμίζοντάς μας ότι η Μία Θεϊκή Συνειδητότητα καθρεφτίζεται σε κάθε καρδιά.
- **Η Σελήνη:** Φαίνεται να αυξάνεται και να μειώνεται, αλλά η ίδια δεν αλλάζει ποτέ. Παρόμοια, η γέννηση, η γήρανση και ο θάνατος ανήκουν μόνο στο σώμα, ποτέ στον Αιώνιο Εαυτό.
- **Ο Ωκεανός:** Παραμένει πλήρης παρότι υποδέχεται αμέτρητους ποταμούς. Συμβολίζει την αταραξία στις μεταβολές της ζωής.
- **Ο Πύθωνας:** Δέχεται ό,τι του φέρει η στιγμή χωρίς άγχος, διδάσκοντας την ικανοποίηση και την απόλυτη παράδοση στη Θεϊκή Πρόνοια.
- **Η Μέλισσα:** Συλλέγει νέктar από πολλά λουλούδια χωρίς να τα βλάπτει. Ο αναζητητής πρέπει να συλλέγει σοφία από πολλές πηγές, κρατώντας μόνο την ουσία.
- **Ο Μελισσοκόμος:** Παίρνει το μέλι που μάζεψαν οι μέλισσες με κόπο. Η υπερβολική συσσώρευση φέρνει απώλεια. Πρέπει να αποφεύγουμε την απληστία.

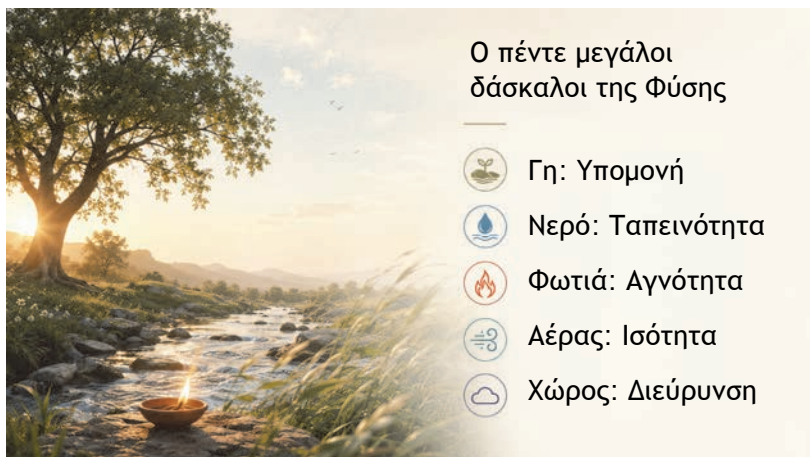
- **Η Πεταλούδα της Νύχτας:** Έλκεται από τη φλόγα και καταστρέφεται. Μας προειδοποιεί να μη γινόμαστε σκλάβοι των αισθήσεων.
- **Το Ψάρι:** Παγιδεύεται από το δόλωμα, διδάσκοντας την ανάγκη για έλεγχο της γεύσης και της γλώσσας.
- **Το Ελάφι:** Μαγεύεται από τη γλυκιά μουσική και πιάνεται. Θυμίζει τον κίνδυνο των αισθητηριακών πειρασμών.
- **Ο Ελέφαντας:** Παγιδεύεται λόγω της προσκόλλησής του, δείχνοντας πώς οι ανεξέλεγκτες επιθυμίες αιχμαλωτίζουν την ψυχή.
- **Το Περιστέρι:** Η υπερβολική προσκόλληση στην οικογένεια φέρνει την καταστροφή. Η αγάπη δεν πρέπει να εκφυλίζεται σε κτητικότητα.
- **Το Γεράκι:** Δέχεται επίθεση όσο κρατά ένα κομμάτι κρέας. Μόλις το αφήσει, βρίσκει την ειρήνη. Η υποχώρηση και η απλλαγή από τα αποκτήματα φέρνουν ελευθερία.
- **Το Φίδι:** Ζει χωρίς μόνιμη κατοικία και περιττά αποκτήματα, διδάσκοντας την απλότητα.
- **Η Αράχνη:** Υφαίνει τον ιστό από μέσα της και τον απορροφά πάλι μέσα της. Έτσι και το σύμπαν αναδύεται από τον Θεό, υπάρχει μέσα Του και επιστρέφει σε Αυτόν.
- **Η Σφήκα (Bhramara-Kita-Nyaya):** Διδάσκει τη δύναμη προς μεταμόρφωση που έχει ο συνεχής διαλογισμός. Ο Ντατατρέγια παρατήρησε ότι ο άνθρωπος γίνεται αυτό που σκέφτεται αδιάκοπα. Ο Μπαγκαβάν Σρι Σάτγια Σάι Μπάμπα διασαφήνισε τούτην την αλήθεια μέσα από το βεδικό αυτό παράδειγμα. **Σύμφωνα με αυτό**, το σκουλήκι που αιχμαλωτίζεται από τη σφήκα, τη λογίζεται τόσο έντονα και αδιάλειπτα, που τελικά μεταμορφώνεται το ίδιο σε σφήκα! Ο Σουάμι χρησιμοποιεί αυτό το παράδειγμα για να μας διδάξει ότι **ο αφοσιωμένος που λογίζεται αδιάκοπα τον Θεό, μεταμορφώνεται σταδιακά στην ίδια τη Θεότητα. Ο αδιάλειπτος στοχασμός του Γκουρού μάς κάνει όμοιους με τον Γκουρού.**

- **Η Εταίρα:** Διδάσκει ότι η αληθινή ειρήνη έρχεται μόνο όταν εγκαταλείψεις τις γήινες προσδοκίες και εναποθέσεις την ελπίδα σου στον Θεό.
- **Το Παιδί:** Διδάσκει τον αυθορμητισμό, την αθωότητα, την ελευθερία από το εγώ και τη χαρά χωρίς άγχος για το μέλλον.
- **Η Σεμνή Γυναίκα:** Βγάζει τα βραχιόλια της για να μην κάνουν θόρυβο καθώς υπηρετεί, διδάσκοντας ότι η σιωπή και η μοναχικότητα ευνοούν την πνευματική ζωή.
- **Ο Κατασκευαστής Βελών:** Είναι τόσο απορροφημένος στη δουλειά του που δεν προσέχει καν την πομπή του βασιλιά. Διδάσκει την απόλυτη συγκέντρωση.

Τα Μαθήματα της Φύσης κατά τον Σουάμι

Ο Σουάμι αναφέρει συχνά στις ομιλίες Του:

- Από τη **Γη** μαθαίνουμε την υπομονή.
- Από το **Νερό**, που ρέει πάντα προς τα κάτω, μαθαίνουμε την ταπεινότητα.
- Από τη **Φωτιά** μαθαίνουμε την κάθαρση.
- Από τον **Αέρα**, που αναπνέουν όλοι εξίσου (πλούσιοι, φτωχοί, άγιοι, αμαρτωλοί), μαθαίνουμε την απουσία διακρίσεων και την ισότητα.
- Από τον **Χώρο** μαθαίνουμε τη διεύρυνση και την αποστασιοποίηση από τα «σύννεφα» των δοκιμασιών.
- Από τον **Σκύλο** μαθαίνουμε την αφοσίωση και την ευγνωμοσύνη.
- Από τον **Γαίδαρο** μαθαίνουμε τη σιωπηλή υπομονή στα βάρη.
- Από το **Μυρμήγκι** μαθαίνουμε τη διορατικότητα και την προετοιμασία.
- Από την **Αράχνη** μαθαίνουμε την επιμονή (ξαναχτίζει τον ιστό της όσες φορές κι αν καταστραφεί).

Ο Σουάμι λέει χαριτολογώντας —αλλά με απόλυτη αλήθεια— ότι ακόμα και όλοι οι άνθρωποι είναι δάσκαλοί μας: από τους δικαίους μαθαίνουμε **τι να κάνουμε**, κι από τους παραστρατημένους μαθαίνουμε **τι να αποφεύγουμε!**

Τα δέντρα προσφέρουν καρπούς και σκιά για τους άλλους. Τα ποτάμια ρέουν για τους άλλους. Οι αγελάδες δίνουν γάλα για τους άλλους. Έτσι κι εμείς οφείλουμε να θυμόμαστε ότι **το ανθρώπινο σώμα είναι για να υπηρετούμε τους άλλους.**

Ο Αληθινός Δάσκαλος (Sadguru)

Ο Σουάμι μάς προειδοποιεί για τους λεγόμενους «*Badha Gurus*» (δασκάλους που προκαλούν πόνο και εγκλωβισμό), οι οποίοι ζουν στο σκότος και οδηγούν κι άλλους στο σκότος («τυφλός τυφλόν οδηγεί»).

Όμως, η συνάντηση με έναν αληθινό Άγιο Διδάσκαλο (*Bodha Guru*) είναι αποτέλεσμα Θεϊκής Χάρης. Υπάρχει τεράστια διαφορά ανάμεσα στον συμβατικό δάσκαλο και στον Γκουρού. Ο συμβατικός δάσκαλος μεταδίδει γνώσεις ενός συγκεκριμένου πεδίου (φυσική, μουσική, επιστήμες) —γνώσεις χρήσιμες για τη γήινη ζωή, αλλά ανίκανες να οδηγήσουν στην Αυτογνωσία.

Όπως διακηρύσσει ο Κρίσνα: «*Ανάμεσα σε όλες τις μορφές γνώσης, είμαι η Αυτογνωσία*» (Γκίτα 10.32). Μόνο η πνευματική σοφία ξεριζώνει οριστικά την άγνοια. Κι αυτήν τη σοφία την προσφέρει μόνο ο **Sadguru** —ο Αληθινός, Θεϊκός Γκουρού.

Η Μαρτυρία των Μεγάλων Δασκάλων

Στην Ινδουιστική παράδοση, ο αρχέγονος Γκουρού είναι ο **Ντακσιναμούρτι** (όψη του Σίβα). Απεικονίζεται ως ένας νεαρός δάσκαλος κάτω από το ιερό δέντρο μπάνυαν, περιτριγυρισμένος από ηλικιωμένους, σοφούς μαθητές. Οι απορίες των μαθητών δεν διαλύονται μέσα από μακροσκελείς ομιλίες, αλλά **μέσα από τη Δύναμη της Σιωπής**.

«Κάτω από το δέντρο κάθεται ο νεαρός Γκουρού, περιτριγυρισμένος από μεγαλύτερους σε ηλικία μαθητές. Ο Γκουρού διδάσκει δια της σιωπής, και οι αμφιβολίες των μαθητών διαλύονται.»

Όπως γράφει ο Σανκαρατσάρυα στο *Dakshinamurti Stotram*, η ύψιστη αλήθεια μεταδίδεται από καρδιά σε καρδιά μέσα από τη σιωπή. (Ο Σουάμι έχει τοποθετήσει ένα πανέμορφο άγαλμα του Ντακσιναμούρτι μπροστά από το Λύκειό Του, υπενθυμίζοντας ότι η βαθύτερη σοφία ξεπερνά τις λέξεις).

- Ο **Σρι Ραμακρίσνα** έλεγε απλά: *Ο μόνος Γκουρού είναι η Ύπαρξη-Συνειδητότητα-Ευδαιμονία (Σατ-Τσιτ-Ανάντα).*
- Ο **Γκούρου Νάνακ** διακήρυξε ότι ο αιώνιος Γκουρού είναι ο —ο Θεϊκός Λόγος που αντηχεί μέσα στην καρδιά (*Shabad*).
- Ο **Ιησούς Χριστός** έδειξε τη Φύση στους μαθητές Του ως ανοιχτή Γραφή: *«Και για το ντύσιμό σας γιατί ανησυχείτε; Παρατηρήστε πώς μεγαλώνουν τα κρίνα του αγρού: δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν» (κατά Ματθαίον. 6:28)*, διδάσκοντας την απόλυτη εμπιστοσύνη στη Θεϊκή Πρόνοια.
- Ο **Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης** υμνούσε τον Θεό μέσα από τον «Αδελφό Ήλιο», τη «Αδελφή Σελήνη» και τον «Αδελφό Αέρα», αγκαλιάζοντας όλη τη Δημιουργία ως μία Θεϊκή Οικογένεια.

Το Ταξίδι προς τον Εσωτερικό Γκουρού

Κάθε διδάσκαλος, κάθε Ιερά Γραφή, κάθε άγιος, κάθε εμπειρία και κάθε στοιχείο της Φύσης αποτελούν σκαλοπάτια στο προσκύνημα του αναζητητή προς τον Θεό. Προετοιμάζουν τον νου, καθαρίζουν την καρδιά και αφυπνίζουν τη δίψα για την Ύψιστη Αλήθεια.

Όμως, ο τελικός τους σκοπός εκπληρώνεται όταν μας οδηγήσουν στον Ύψιστο Γκουρού —τον Αβατάρ. Εκείνος όχι μόνο φωτίζει το μονοπάτι, αλλά μας αφυπνίζει ώστε να ανακαλύψουμε τον Αιώνιο Εσωτερικό Γκουρού που ενοικεί μέσα μας ως Ύπαρξη-Συνειδητότητα-Ευδαιμονία (Σατ-Τσιτ-Ανάντα).

Αυτή η πανέμορφη εξέλιξη —από τις πολλές εξωτερικές εκδηλώσεις του Γκουρού στη συνειδητοποίηση του Εσωτερικού Γκουρού— αποτελεί την κορύφωση της Αρχής του Γκουρού (*Guru Tattva*).

(Στο τεύχος Σεπτεμβρίου 2026, θα εξερευνήσουμε το 2ο Μέρος: Τον Αβατάρ ως Ύψιστο Γκουρού, τη μοναδική Του αποστολή να διαλύει την άγνοια, και την αδιάκοπη καθοδήγησή Του που οδηγεί κάθε ειλικρινή αναζητητή στην ανακάλυψη της Θεϊκής του Φύσης).

Τζέι Σάι Ραμ

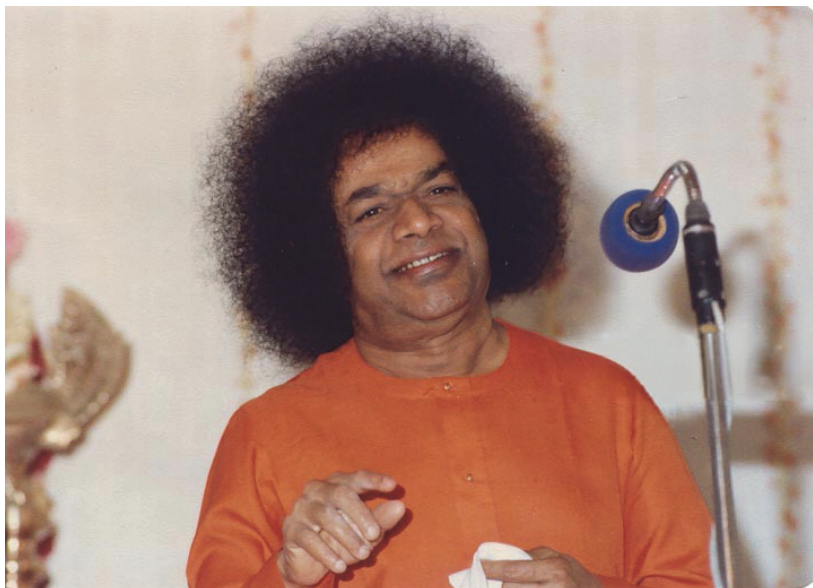
Ναρεντρανάτ Ρέντυ

Εκδότης του Eternal Companion

Πρόεδρος του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτσα Σάι

Ο ΜΟΝΟΣ ΓΚΟΥΡΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΕΝΤΟΣ

*saṁsāraḥ svapna-tulyo hi rāga-dveṣādi-saṅkulaḥ
svakāle satyavad-bhāti prabodhe saty-asat-bhavet*

Η ζωή στον κόσμο, γεμάτη προσκολλήσεις και απέχθειες,
είναι, πράγματι, σαν όνειρο.
Όσο τη ζούμε, φαίνεται απόλυτα πραγματική,
αλλά μόλις αφυπνιστούμε (στην Αυτογνωσία),
χάνει την πραγματικότητά της.

(Έτσι τραγουδώντας, ο Σουάμι άρχισε την ομιλία Του.
Πρόκειται για την 6^η στροφή από το Atmabodha
του Adi Shankaracharya)

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Όσο κανείς ονειρεύεται, όλα όσα βλέπει, ακούει και αισθάνεται στο όνειρο φαίνονται αληθινά. Κατά τον ίδιο τρόπο, η κοσμική ζωή, που είναι γεμάτη προσκολλησεις και αποστροφές, φαίνεται απόλυτα αληθινή. Από τη στιγμή, όμως, που αφυπνιστεί κανείς στην ύψιστη αλήθεια, ολόκληρος ο κόσμος παίρνει τη θέση ενός σκέτου ονείρου και τίποτα παραπάνω.

(Ο Σουάμι τραγουδάει τώρα τον παρακάτω στίχο από την κλασική σανσκριτική γραμματεία, που μεταξύ των άλλων συναντάται και στην Brihad Vishnu Purana)

*Rañcendriya-mahābhūta-sambhavam karma-sañcitam
Śarīraṁ sukha-duḥkhānāṁ bhogāyatanam ucyate*

Γεννημένο από τις πέντε αισθήσεις και τα πέντε στοιχεία της φύσης, χτισμένο από τις συσσωρευμένες πράξεις του παρελθόντος (κάρμα), το σώμα είναι ο τόπος όπου βιώνεται η εμπειρία της ηδονής και του πόνου.

Γη, νερό, φωτιά, αέρας και αιθέρας: ο συνδυασμός αυτών των πέντε στοιχείων, στις σωστές τους αναλογίες, σχηματίζει αυτό το σώμα. Ονομάζεται υλικό ή φυσικό σώμα (*sthula sharira*). Είναι αυτό το σώμα που μας συνδέει με ολόκληρο τον κόσμο· μπορεί επίσης να ονομαστεί *pañchikarana* (η πενταπλή σύνθεση). Σε αυτό, κατοικεί ο Εαυτός (Άτμα), και στην κατάσταση της εγρήγορσης όλες οι αισθήσεις λειτουργούν πλήρως. Αυτό το σώμα είναι η έδρα της ηδονής και του πόνου.

Το σώμα έχει τρεις όψεις: το αδρό, το λεπτό και το αιτιατό. Το αδρό σώμα είναι το περίβλημα της τροφής (*annamaya*). Είναι εντελώς αδρανές, υπηρετώντας μόνο ως όργανο. Αυτό που βλέπουμε είναι μόνο αυτό το αδρό σώμα και, πιστεύοντας ότι αυτό μόνο είναι αληθινό και παντοτινό, ο άνθρωπος ξεχνά το πνεύμα (*atma*), που είναι το παν γι' αυτόν.

Το Λεπτό Σώμα και η Κατάσταση του Ονείρου

(Ο Σουάμι τραγουδάει τώρα την 13^ο στροφή από το Atmabodha του Adi Shankaracharya)

*pañcaprāṇa-mano-buddhi-daśendriya-samanvitam
apañcīkṛta-bhūtotthaṁ bhogayatanam uchyate*

Αποτελούμενο από τις πέντε ζωτικές ενέργειες, τον νου, τη διάνοια και τις δέκα αισθήσεις, και προερχόμενο από τα πέντε (λεπτά) στοιχεία, αυτό το λεπτό σώμα λέγεται ότι είναι το όργανο της εμπειρίας (της ηδονής και του πόνου).

Ο συνδυασμός των πέντε ζωτικών πνοών (*pañchapraṇa*), του νου και της διάνοιας, και των δέκα αισθήσεων συνιστά το λεπτό σώμα (*sukshma sharira*). Μπορεί επίσης να ονομαστεί ονειρικό σώμα. Εδώ, το άτομο στρέφεται προς τα μέσα. Σε αυτό το λεπτό σώμα, ο άνθρωπος δημιουργεί έναν εντελώς νέο κόσμο για τον εαυτό του· στέκεται ως η δική του αυθεντία, πλήρης στον εαυτό του, χωρίς να συνδέεται με κανέναν άλλον. Στην κατάσταση του ονείρου, δημιουργεί τα πάντα ο ίδιος: μια μορφή που δεν είναι μορφή, έναν ήχο που δεν είναι ήχος, μια γεύση που δεν είναι γεύση – κι όμως όλη αυτή η δημιουργία περιορίζεται στον ίδιο μόνο. Αν και δέκα άνθρωποι μπορεί να κοιμούνται σε ένα μόνο δωμάτιο, το όνειρο του κάθε ανθρώπου είναι δικό του· η εμπειρία του κάθε ανθρώπου είναι δική του· το κάρμα του κάθε ανθρώπου είναι δικό του. Το όνειρο δεν έχει καμία απολύτως σύνδεση με την κατάσταση της εγρήγορσης.

Ένας άνθρωπος βλέπει στον ύπνο του ότι ο φίλος του τον βασάνισε με πολλούς τρόπους. Όταν ξυπνά το πρωί, πηγαίνει στον φίλο του και τον ρωτά: «Ω, φίλε μου, γιατί με τυράννησες τόσο πολύ χθες το βράδυ;» Και ο φίλος απαντά: «Μα τι λες! Ούτε που σε είδα χθες το βράδυ». Ήταν ο ίδιος ο άνθρωπος που δημιούργησε τον φίλο στο όνειρό του, δημιούργησε τη σκληρότητα του φίλου και δημιούργησε όλες αυτές τις εμπειρίες. Έτσι, κάθε εμπειρία στην κατάσταση του ονείρου περιορίζεται στο ίδιο το άτομο και δεν επεκτείνεται σε κανέναν άλλον. Είναι αυτή η κατάσταση του ονείρου που βιώνει την ηδονή και τον πόνο. Είναι αυτή η κατάσταση του ονείρου, δηλαδή το λεπτό σώμα, που ξαναγεννιέται σύμφωνα με το κάρμα του καθενός. Και σε αυτό, ο νους είναι κυρίαρχος.

Ο Νους και το Εσωτερικό Όργανο

Είναι αυτός ο νους που δημιουργεί τα πάντα. *Mano mulam idam jagat*: ολόκληρος ο κόσμος έχει τον νου ως ρίζα του. Παρόλο που ο νους είναι ένας, αποκτά πολλά ονόματα με βάση τις διαφορετικές λειτουργίες που επιτελεί. Όταν αποφασίζει και αμφιβάλλει (*sankalpa* και *vikalpa*), ονομάζεται *manas* (νους). Όταν διακρίνει ανάμεσα στο αιώνιο και το εφήμερο, το ίδιο όργανο ονομάζεται *buddhi* (διάνοια). Όταν ανακαλεί αδιάκοπα μνήμες, ονομάζεται *chitta* (μνήμη). Και όταν ταυτίζεται με το σώμα, ονομάζεται *ahamkara* (εγωισμός). *Manas, buddhi, chitta* και *ahamkara* είναι απλώς διαφορετικά ονόματα για τον νου· η συνδυασμένη μορφή αυτών των τεσσάρων είναι το *antahkarana* (το εσωτερικό όργανο).

Έτσι, η κατάσταση της εγρήγορσης και η κατάσταση του ονείρου είναι όμοιες· και οι δύο αυτές καταστάσεις δεν είναι τίποτε άλλο παρά δημιουργήματα του νου. Η τρίτη κατάσταση είναι ο βαθύς ύπνος (*sushupti*). *Su* σημαίνει καλός, και *shupti* σημαίνει ύπνος, υποδηλώνοντας έτσι μια κατάσταση βαθέος, υγιούς ύπνου. Αλλά σε αυτή την κατάσταση, δεν υπάρχει νους. Επειδή δεν υπάρχει νους, δεν υπάρχει κόσμος. Επειδή δεν υπάρχει κόσμος, δεν υπάρχει ούτε ηδονή ούτε πόνος. Ο κόσμος υπάρχει μόνο όσο υπάρχει νους· η ηδονή και ο πόνος προσκολλώνται σε εμάς μόνο όσο ο κόσμος προσκολλάται σε εμάς. Επομένως, ο κόσμος είναι η ριζική αιτία της ηδονής και του πόνου, και ο νους είναι η αιτία του κόσμου. Γι' αυτό λέγεται, *mana eva manushyanam karanam bandha-mokshayoh* (ο νους και μόνο είναι η αιτία τόσο της δέσμευσης όσο και της απελευθέρωσης του ανθρώπου).

Αλλά η ανώτερη κατάσταση πέρα από όλο αυτό είναι η κατάσταση του Εαυτού. Με το να ταυτίζεται όμως με τα τρία σώματα των καταστάσεων της εγρήγορσης, του ονείρου και του βαθέος ύπνου, ο άνθρωπος ξεχνά τον αληθινό του Εαυτό. Κι όμως, αυτός ο Εαυτός είναι η βάση κάθε εμπειρίας.

Ένας Εαυτός, Πολλές Μορφές

(Ο Σουάμι τραγουδάει τώρα έναν δημοφιλή διδακτικό στίχο [Subhashita / Mukataka] της σανσκριτικής γραμματείας:)

Mṛt-piṇḍam ekam bahu-bhāṇḍa-rūpam

Suvarṇam ekam bahu-bhūṣaṇāṇi

Go-kṣīram ekam bahu-dhenu-jātam

Ekam param brahma bahu-deha-varti

Όπως ένας σβώλος πηλού παίρνει τη μορφή πολλών αγγείων, όπως το ένα χρυσάφι γίνεται πολλά κοσμήματα, και όπως το ένα γάλα προέρχεται από πολλές διαφορετικές αγελάδες, έτσι και το ένα Υπέρτατο Θείο κατοικεί μέσα σε πολλά σώματα.

Ο πηλός είναι ένας, κι όμως τα σχήματα των δοχείων είναι πολλά. Τα κοσμήματα είναι πολλά, κι όμως ο χρυσός σε αυτά είναι ένας. Με τον ίδιο τρόπο, αν και οι μορφές διαφέρουν, ο Εαυτός είναι ένας. Ξεκινώντας αυτή την υποκείμενη θεμελιώδη αρχή που διαπερνά τα πάντα, και, αντίθετα, ακολουθώντας το σώμα, τις αισθήσεις, τον νου και τη διάνοια, ο άνθρωπος πέφτει στην άγνοια.

Αμέτρητα κύματα σχηματίζονται στη θάλασσα. Ένα κύμα δεν μοιάζει ποτέ εντελώς με ένα άλλο· τα κύματα φαίνονται ξεχωριστά σε εμάς, κι έτσι ξεχνάμε την αλήθεια ότι το νερό σε κάθε κύμα είναι ένα και το αυτό. Οι μορφές των ανθρώπων εμφανίζονται ως αμέτρητες ξεχωριστές μορφές, αλλά είναι μόνο κύματα που υψώνονται στον ωκεανό του *Satchidananda* (Υπαρξη-Συνειδητότητα-Ευδαιμονία). Τα ονόματα και οι μορφές μπορεί να φαίνονται διαφορετικά, αλλά η βάση όλων είναι ο Εαυτός.

Στην ανθρώπινη ζωή, αυτός ο Εαυτός καλύπτεται από πέντε περιβλήματα: *annamaya* (τροφή), *pranamaya* (ζωτική ενέργεια), *manomaya* (νους), *vijnanamaya* (διάνοια) και *anandamaya* (ευδαιμονία). Καλυμμένος από αυτά τα πέντε περιβλήματα (*pancha koshas*), ο Εαυτός δεν γίνεται εύκολα αντιληπτός. Το φυσικό σώμα αποτελείται από το περίβλημα της τροφής. Τα επόμενα τρία περιβλήματα μαζί (*pranamaya*, *manomaya* και *vijnanamaya*)

σχηματίζουν το λεπτό σώμα. Το περίβλημα της ευδαιμονίας (*anandamaya*) αποτελεί το αιτιώδες σώμα. Ονομάζεται «ευδαιμονία», αλλά δεν είναι η αληθινή ευδαιμονία· είναι μόνο μια αντανάκλαση της ευδαιμονίας του Εαυτού, που βιώνεται στο αιτιώδες σώμα.

Το Φεγγάρι δεν είναι αυτόφωτο. Το Φεγγάρι λάμπει μόνο όταν το φως του ήλιου πέφτει πάνω του. Το ίδιο διακηρύσσεται στον στίχο: «*chandrama manaso jatah, chakshoh suryo ajayata*» (Το Φεγγάρι γεννήθηκε από τον νου του ύψιστου κοσμικού όντος, και ο Ήλιος από τα μάτια). Ο νους είναι σαν το φεγγάρι, το οποίο δεν έχει δικό του φως. Μόνο ο Εαυτός είναι αυτόφωτος, και το φως του, πέφτοντας στη διάνοια, στον νου, στις αισθήσεις και στο σώμα, τα κάνει όλα να φαίνονται γεμάτα με συνειδητότητα. Στην πραγματικότητα, είναι η μία συνειδητότητα του Εαυτού που κινεί αυτόν τον κόσμο.

Αυτή η συνειδητότητα είναι το ίδιο το θεμέλιο ολόκληρου του κινούμενου και ακίνητου σύμπαντος. Ξεχνώντας αυτή τη θεμελιώδη αρχή, ο άνθρωπος πέφτει λεία σε κάθε είδος προβλήματος, θλίψης και ανησυχίας. **Οι ηδονές και οι πόνοι που προκύπτουν μέσω του σώματος, των αισθήσεων, του νου και της διάνοιας δεν έχουν καμία απολύτως σύνδεση με τον Εαυτό.** Βασιζόμενοι στο φως του ήλιου, οι άνθρωποι επιτελούν πολλές πράξεις. Κάποιοι κάνουν το καλό ενώ άλλοι κάνουν το κακό· κάποιοι επιτελούν ενάρετες πράξεις και κάποιοι διαπράττουν αμαρτωλές. Κάποιοι μπορεί να βοηθούν τους άλλους, και κάποιοι μπορεί να τους βλάπτουν. Αλλά οι καρποί αυτών των πράξεων δεν ανήκουν ούτε στο ελάχιστο στον Εαυτό. Ο Ήλιος δεν επηρεάζεται καθόλου από τα αποτελέσματα των όποιων πράξεων γίνονται υπό το φως του. Ο Ήλιος είναι απλώς ο Μάρτυρας.

Παρόμοια, οι συνέπειες των πράξεων του σώματος, των αισθήσεων, του νου και της διάνοιας δεν αγγίζουν στο ελάχιστο τον Εαυτό. Ο Εαυτός είναι ο Μάρτυρας. **Κι όμως, επειδή ο άνθρωπος βρίσκεται σε επαφή με το σώμα, τις αισθήσεις, τον νου και τη διάνοια και ταυτίζεται με αυτά, φαντάζεται ότι όλες οι πράξεις γίνονται από τον Εαυτό.** Ο νους είναι η ριζική αιτία όλων. Είναι ο νους που είναι υπεύθυνος για όλες αυτές τις πράξεις. Και όταν

ο νους ξεχαστεί, αυτό που απομένει είναι μόνο ο αμόλυντος Εαυτός.

Διαχωρισμοί και Αυταπάτες

Ας υποθέσουμε ότι χτίζουμε ένα σπίτι. Στο εσωτερικό, ορίζουμε ένα δωμάτιο ως υπνοδωμάτιο, ένα ως κουζίνα, ένα ως τραπεζαρία και ένα ως μπάνιο. Αλλά γιατί υπάρχουν αυτοί οι διαχωρισμοί; Είναι μόνο επειδή σηκώνουμε τοίχους για να φτιάχνουμε ξεχωριστά δωμάτια, για να εξυπηρετήσουμε την άνεσή μας. Γκρεμίστε τους διαχωριστικούς τοίχους και τα πάντα γίνονται ένας ενιαίος, ανοιχτός χώρος. Παρόμοια, υπάρχει μόνο ένας Εαυτός που υπάρχει παντού. Χτίζοντας τοίχους γύρω από το σώμα, τις αισθήσεις, τον νου και τη διάνοια, κρύβουμε τον Εαυτό και πιστεύουμε ότι είναι ξεχωριστά. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των στενών συναισθημάτων και της έλλειψης μιας ευρείας, θεϊκής οπτικής. Αυτές οι προσκολλήσεις είναι η ριζική αιτία όλης της αναταραχής στην ανθρωπότητα.

Όπως ακριβώς το ρύζι αποφλοιώνεται και διαχωρίζεται ο σπόρος από το φλοιό, παρόμοια, μέσω της ακρόασης, του στοχασμού και της εφαρμογής στην πράξη (*shravana*, *manana* και *nididhyasana*), ο φλοιός των πέντε περιβλημάτων αφαιρείται, και ο αληθινός Εαυτός, το Πνεύμα, ο Άτμα, αποκαλύπτεται. Αυτά τα περιβλήματα είναι μόνο ο φλοιός που καλύπτει το σώμα, τις αισθήσεις, τον νου και τη διάνοια. Αφαιρέστε τον φλοιό και αυτό που απομένει είναι το ρύζι. Όσο ο φλοιός παραμένει στο ρύζι, ο κύκλος της γέννησης και του θανάτου επαναλαμβάνεται (*runarapi jananam*, *runarapi maranam*). Αλλά μόλις αφαιρέσουμε τον φλοιό από το ρύζι, γι' αυτό το ρύζι δεν υπάρχει επαναβλάστηση, δηλαδή δεν υπάρχει επαναγέννηση. Η ριζική αιτία κάθε δέσμευσης, λοιπόν, είναι το σώμα, οι αισθήσεις, ο νους και η διάνοια, ενώ ο Εαυτός παραμένει εξίσου παρών στα πάντα.

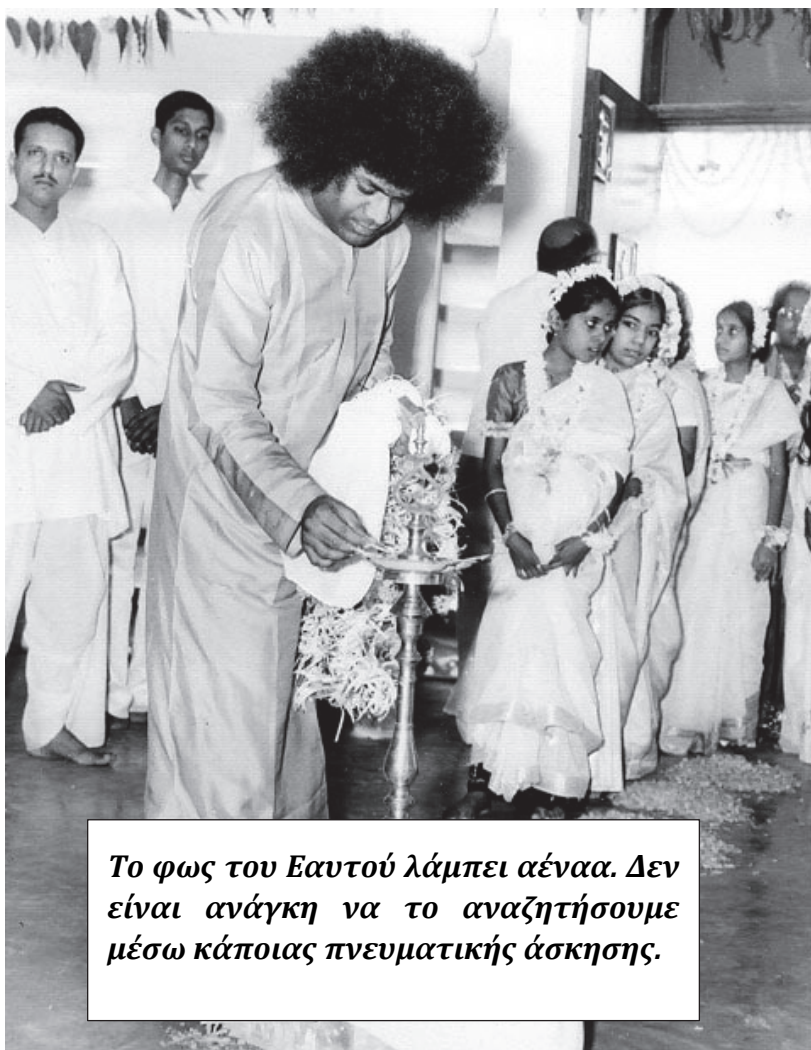
Πάρτε ένα άλλο παράδειγμα. Όταν αγγίζουμε μια σιδερένια μπάλα που έχει τοποθετηθεί στη φωτιά, μας καίει τα χέρια κατά την επαφή. Λέμε ότι η σιδερένια μπάλα μας έκαψε, αλλά αυτή δεν είναι η σωστή απάντηση. Η σιδερένια μπάλα δεν σας έκαψε· η φωτιά που περιεχόταν στη σιδερένια μπάλα σας έκαψε. Είναι η φωτιά μέσα ή έξω από τη μπάλα; Η φωτιά είναι και μέσα και έξω.

Παρόμοια, ο Θεός κατοικεί παντού, διαπερνώντας τα πάντα, εσωτερικά και εξωτερικά. Αν και ήταν η φωτιά (μέσα στη μπάλα) που μας έκαψε, κατηγορήσαμε τη μπάλα. Ολόκληρος αυτός ο κόσμος είναι σαν μια γιγαντιαία σιδερένια μπάλα. Μέσα σε αυτόν, η ευχαρίστηση και ο πόνος, το κέρδος και η ζημία, οι δυσκολίες και τα βάσανα μας ταλανίζουν. Αλλά τι είναι αυτό που ταλανίζεται; Λέμε ότι είναι το σώμα, οι αισθήσεις, ο νους και η διάνοια. Όχι. Μόνο μία συνειδητότητα υπάρχει, η οποία διαπερνά ολόκληρο αυτόν τον κόσμο, εσωτερικά και εξωτερικά. Μόνο εκείνοι που δεν μπορούν να αναγνωρίσουν την αλήθεια ότι ο Εαυτός είναι η μόνη πραγματικότητα πίσω από όλα τα πράγματα ρίχνουν το φταίξιμο αλλού. Η ριζική αιτία των πάντων είναι μόνο ο Εαυτός.

«Ποιος Είμαι;» - Έρευνα για την αληθινή μας ταυτότητα

Πώς θα μπορέσουμε να το συνειδητοποιήσουμε αυτό; Δεν χρειάζεται να ακολουθήσουμε κανένα μονοπάτι. Ο Εαυτός είμαστε εμείς. Το φως του δεν είναι κάτι που πρέπει να αποκτηθεί απ' έξω· είναι παρόν ανά πάσα στιγμή και υπό όλες τις συνθήκες. Γιατί να ψάχνουμε γι' αυτό που είναι ήδη εκεί; Τι ανοησία να χρησιμοποιείς μια άλλη λάμπα για να ψάξεις για μια λάμπα που είναι ήδη αναμμένη! Το φως του Εαυτού λάμπει αέναα. Δεν υπάρχει ανάγκη να το αναζητήσουμε μέσω κάποιας πνευματικής άσκησης. Επειδή όμως ο άνθρωπος δεν μπορεί να αναγνωρίσει τον ίδιο του τον Εαυτό, φαντάζεται ότι βρίσκεται κάπου μακριά. Σαν τη φωτιά που είναι κρυμμένη κάτω από τη στάχτη, η αυταπάτη του σώματος αποκρύπτει αυτή τη γνώση του Εαυτού. Όλα αυτά εξαφανίζονται μόνο όταν κάποιος αναγνωρίσει τον αληθινά ευδαίμονα Εαυτό του που εκφράζεται ως αίσθηση του «Εγώ».

Μόνο μετά τη γέννηση του «Εγώ», ήρθε σε ύπαρξη ολόκληρη η δημιουργία. Αν δεν υπήρχε το «Εγώ», δεν θα υπήρχε δημιουργία. Λοιπόν, τι είναι αυτό το «Εγώ»; Ποιος είναι; Είναι η ίδια η Ύπαρξη. Η Ύπαρξη λάμπει μέσα στον καθένα και ονομάζεται Ατμα, Εαυτός. Ονομάζεται επίσης Brahma, Θεός. Ονομάζεται επίσης

*Το φως του Εαυτού λάμπει αέναα. Δεν
είναι ανάγκη να το αναζητήσουμε
μέσω κάποιας πνευματικής άσκησης.*

Καρδιά. Ονομάζεται επίσης *Aham* (Εγώ). «Εγώ», *Μπράμα*, Θεός, Ύπαρξη, Καρδιά, *Αχάμ* - όλα αυτά είναι απλώς διαφορετικά

ονόματα για τον Εαυτό. Με τη λέξη «Καρδιά», σήμερα εσφαλμένα εννοούμε μόνο τη φυσική καρδιά στο σώμα. Αυτή δεν είναι η Καρδιά. Η Καρδιά δεν έχει όρια, είναι παρούσα παντού. Αυτή είναι η αληθινή Καρδιά. Ξεκινώντας αυτό, εκλαμβάνουμε τη στενή, περιορισμένη, φυσική καρδιά ως την Καρδιά.

Όλη μας τη ζωή χρησιμοποιούμε το «Εγώ» ως βάση για όσα λέμε. Αυτό το Εγώ ή *Aham* είναι ο ίδιος ο Θεός (Brahma). Λέτε: «Είμαι οικογενειάρχης», αλλά πριν από τη λέξη 'οικογενειάρχης', προηγείται η λέξη 'Εγώ'. Κάποιος άλλος λέει: «Είμαι απαρνητής», αλλά πριν από τη λέξη 'απαρνητής' προηγείται το 'Εγώ'. Κάποιος άλλος λέει: «Είμαι άνδρας», αλλά και πάλι, πριν από τη λέξη 'άνδρας' προηγείται το 'Εγώ'. Έτσι, όταν από τις προτάσεις αυτές αφαιρεθούν το κατηγορούμενο (οικογενειάρχης, απαρνητής, άνδρας κ.λπ) και το συνδετικό ρήμα (είμαι) αυτό που μένει είναι το υποκείμενο (Εγώ) ως η μία Αιώνια σταθερά. Αυτό το «Εγώ» είναι η βάση των πάντων, και αυτό το «Εγώ» είναι ο Εαυτός (*Άτμα*).

Ο άνθρωπος πέφτει λεία σε πολλά βάσανα, πολλές θλίψεις και πολλές αμφιβολίες, επειδή ξεχνά αυτή την αλήθεια του Εαυτού του, ο οποίος είναι πανταχού παρών και παντογνώστης. **Αυτό που οφείλουμε να αγαπάμε δεν είναι το σώμα αλλά ο Εαυτός.** Αλλά εμείς ξεχνάμε τον Εαυτό που αξίζει την αγάπη μας, και αγαπάμε αντίθετα το σώμα, το οποίο δεν την αξίζει. Γι' αυτό χάνουμε την πίστη στον Εαυτό.

Έχετε μητέρα, πατέρα και παιδιά. Τους αγαπάτε, όποιες κι αν είναι οι συνθήκες. Όση ενόχληση ή πόνο κι αν σας προκαλούν, τους αγαπάτε. Αν πάθουν κάποιο κακό, θα υποφέρετε πολύ. Γιατί; Υποφέρετε μόνο λόγω της σταθερής σας πεποίθησης: «αυτός είναι ο πατέρας μου, αυτή είναι η μητέρα μου, αυτό είναι το παιδί μου», και της αγάπης που τρέφετε για αυτούς. Όμως, αυτές οι σχέσεις είναι σαν περαστικά σύννεφα. **Οι αμφιβολίες που προκύπτουν μέσα σας είναι επειδή δεν έχετε απόλυτη πίστη στον αιώνιο Εαυτό σας, τον Θεό και τη θεϊκή σας φύση.** Επειδή νιώθετε «αυτός είναι αληθινά ο πατέρας μου», έχετε σταθερή αγάπη γι' αυτόν! Έχετε τόσο μεγάλη αγάπη για ένα σώμα που δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια φυσαλίδα νερού, ενώ η πίστη σας στον αληθινό Εαυτό σας τρεμοσβήνει! Αυτό συμβαίνει επειδή πιστεύετε την αλήθεια ως ψέμα, και το ψέμα ως αλήθεια.

Μόνο ο Εαυτός είναι αληθινός και αιώνιος. Αλλά ο άνθρωπος, αντί να αναπτύσσει σταθερή πίστη στον Εαυτό, αναπτύσσει προσκόλληση στις σωματικές σχέσεις. Γι' αυτό η πίστη του δεν είναι

ποτέ σταθερή και αμετακίνητη. Για να αποκτήσετε σταθερή πίστη, θα πρέπει να καλλιεργήσετε την ακλόνητη πεποίθηση (για τον Εαυτό): «Αυτό είναι δικό μου». Μόνο τότε γίνεστε *sthitaprajna* (σταθεροί στη σοφία), βρίσκετε την αληθινή ευδαιμονία και φτάνετε στην αιώνια, αληθινή κατοικία.

Όλα αυτά είναι απλώς η φύση της αυταπάτης. Όσο παραμένουμε υπό την αυταπάτη (*bhrama*), η ύψιστη Αλήθεια (*Brahman*) παραμένει μακριά μας. Επομένως, μόνο όταν αποβάλλουμε αυτή την αυταπάτη θα μπορέσουμε να εδραιωθούμε στο Θείο (*Brahman*). Πρέπει να πιστέψουμε σταθερά στην ύψιστη αλήθεια ότι το Θείο που κατοικεί μέσα στον καθένα είναι ένα και το αυτό. Μόνο τότε δεν θα υπάρχει χώρος σε αυτόν τον κόσμο για συναισθήματα διαχωρισμού, διχόνοιας και αναταραχής, προσκόλλησης και αποστροφής. Η ανθρωπότητα φθίνει σταθερά επειδή τρέφουμε διαχωριστικές σκέψεις, καλλιεργούμε προσκόλληση και αποστροφή και χάνουμε από τα μάτια μας την εγγενή μας Θεϊότητα.

Όταν μιλάμε, χρησιμοποιούμε συχνά τη λέξη 'Εγώ', 'Εγώ', 'Εγώ'. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ποιο είναι αυτό το 'Εγώ' και ποια η αληθινή του φύση. Αυτό το 'Εγώ' είναι η επίγνωση του Εαυτού. Ο αληθινός στόχος είναι να παραμένουμε αμετακίνητοι σε αυτή την επίγνωση του Εαυτού. Είναι η θεμελιώδης βάση για την επίλυση όλων των προβλημάτων. Σήμερα, ο κόσμος είναι γεμάτος προβλήματα. Η ριζική αιτία αυτών των προβλημάτων είναι η προσκόλληση (*raga*) και η αποστροφή (*dwesha*). Η πρωταρχική αιτία της προσκόλλησης και της αποστροφής είναι ο εγωισμός, και η ριζική αιτία του εγωισμού είναι επιδίωξη του ατομικού συμφέροντος. Αυτό το ατομικό συμφέρον πηγάζει από την αυταπάτη της ταύτισης με το σώμα (*deha bhranti*). Η κύρια αιτία της σωματικής αυταπάτης είναι ο νους. Η παράδοση του νου στο Θείο είναι το μάντρα που ξεκλειδώνει το βαθύ μυστήριο όλων αυτών. Έτσι, το πρωταρχικό μάντρα είναι απλά «Εγώ, Εγώ» (*Aham, Aham*). Είναι το θεμελιώδες μάντρα. Αυτή είναι η ουσία του αφορισμού *Aham Brahmasmi* (Είμαι το Θείο). Μόνο μέσα από αυτή τη συνειδητοποίηση θα δώσουμε στη ζωή μας το νόημα που της αξίζει.

Ό,τι κι αν βλέπουμε, τρώμε, λέμε ή κάνουμε, πρέπει να τα αφιερώνουμε όλα στον Εαυτό (Ατμα). Υπάρχουν δύο τύποι «Εγώ» εδώ: το 'Εγώ' που σχετίζεται με τον νου και το 'Εγώ' που σχετίζεται με τον Εαυτό. Στην ουσία, ο Εαυτός (Ατμα) είναι το αληθινό «Εγώ». Ωστόσο, όταν σχετίζεται με τον νου, μετασχηματίζεται σε εγωισμό (Ahamkara). Το 'Εγώ' που είναι ριζωμένο στον Εαυτό ενώνεται με την ευδαιμονία και αποκαλύπτει ότι τα πάντα είναι ένα. Η Αλήθεια είναι μία, αν και οι σοφοί την περιγράφουν με διάφορους τρόπους (*ekam sat viprah bahuda vadanti*). Ενώ υπάρχει μόνο μία πραγματικότητα, οι άνθρωποι την αντιλαμβάνονται με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Η αναγνώριση αυτής της ενότητας μέσα στη ποικιλομορφία είναι η ουσία του Εαυτού (Atma tatva).

Πνευματική Άσκηση και Κυριαρχία επί του Νου

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Τα πάντα υπόκεινται σε αλλαγή, καθώς υφίστανται πολλές αλλαγές κάθε στιγμή. Ο νους είναι η ριζική αιτία αυτών των αλλαγών. Πράγματι, η επιρροή των μεταβαλλόμενων σκέψεων του νου είναι η θεμελιώδης αιτία των εμπειριών σε αυτόν τον κόσμο. Ο νους από τη φύση του είναι πάντα ανήσυχος και ποτέ σταθερός· αυτή είναι η ίδια η φύση του. Όταν ένας τέτοιος νους συγχωνευτεί με το Θείο, παύει να υπάρχει ως ξεχωριστή οντότητα. Γι' αυτό οι άνθρωποι εμπλέκονται σε διάφορες πνευματικές πρακτικές. Αλλά όλες αυτές οι πρακτικές είναι απλώς το αποτέλεσμα της άγνοιας (*bhramti*). Αναλαμβάνετε διάφορες πνευματικές ασκήσεις (*sadhanas*) απλώς και μόνο για να ικανοποιήσετε τον νου. Όλες οι πνευματικές πρακτικές που εκτελούνται σήμερα καθοδηγούνται από τον νου και, ως εκ τούτου, είναι μόνο εφήμερες. Δεν υπάρχουν δύο ξεχωριστά μονοπάτια – το ένα της πνευματικής πρακτικής και το άλλο του στόχου που πρέπει να επιτευχθεί. Ούτε υπάρχουν τρεις ξεχωριστές οντότητες: ο γνώστης, η γνώση και ο στόχος της γνώσης.

Υπάρχει μόνο μία πραγματικότητα. Όταν το αίσθημα του «μη-Εαυτού» (*anatma bhava*) παραμεριστεί, απομένει μόνο η επίγνωση του Εαυτού (Atma bhava). Επομένως, όταν επιθυμείτε να αναλάβετε κάποια πνευματική άσκηση, να ξέρετε ότι η μόνη αληθινή

πνευματική άσκηση είναι η εδραίωση της επίγνωσης του Εαυτού σταθερά στην καρδιά σας. Χωρίς μια τέτοια πεποίθηση, όσα είδη πνευματικών ασκήσεων κι αν εκτελεί κανείς, θα παραμένουν απλώς προϊόντα της φαντασίας του νου. Όπως ακριβώς τα σύννεφα που σχηματίζονται από τη θερμότητα του ήλιου τελικά σκοτίζουν τον ίδιο τον ήλιο, έτσι και τα σύννεφα του νου, τα οποία προέρχονται από τον Εαυτό, σκοτίζουν τον ίδιο τον Εαυτό. Είναι ο νους που εμποδίζει τη θέαση του Εαυτού. Μόνο όταν ο νους εξαλειφθεί, θα γίνει αντιληπτό το φως του Εαυτού.

Τι είναι, λοιπόν, ο νους; Δεν είναι τίποτε άλλο παρά η μορφή των δικών μας ψευδαισθήσεων. Πρέπει να προσπαθήσουμε να υποτάξουμε σταδιακά αυτές τις ψευδαισθήσεις. Αλλά οι σημερινοί πνευματικοί αναζητητές (*sadhakas*), οι οποίοι θεωρούν τους εαυτούς τους αφοσιωμένους πιστούς και πνευματικούς αναζητητές, πολλαπλασιάζουν τις επιθυμίες τους και τις κοσμικές τους επιδιώξεις μέρα με τη μέρα. Πώς θα επιτύχουν τη πραγμάτωση του Εαυτού; Είναι απλά αδύνατο. Σταδιακά, πρέπει να καταστείλουμε τον εγωισμό μας και τα ιδιοτελή μας συμφέροντα. Είναι αυτός ο εγωισμός που προκαλεί πολλές στρεβλώσεις και αρνητικές τάσεις στους ανθρώπους. Θα πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να αναπτύξουμε μια ευρεία και θεϊκή οπτική.

Σήμερα, γίνονται πολλές προσπάθειες για να γίνουν αλλαγές στον κόσμο. Αν όμως τα άτομα δεν αλλάξουν, πώς μπορεί να αλλάξει ο κόσμος; Ο κόσμος δεν είναι τίποτα περισσότερο από μια συλλογή ατόμων. Επομένως, αν θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο, η αλλαγή πρέπει να ξεκινήσει από το άτομο. Πρέπει να εξαλείψουμε τις κακές ιδιότητες και να καλλιεργήσουμε αγνά και ιερά αισθήματα μέσα μας. Μόνο όταν το άτομο γίνει καλό, θα γίνει και η κοινωνία καλή. Μόνο όταν η κοινωνία είναι καλή θα μπορέσουμε να χτίσουμε ένα καλό έθνος.

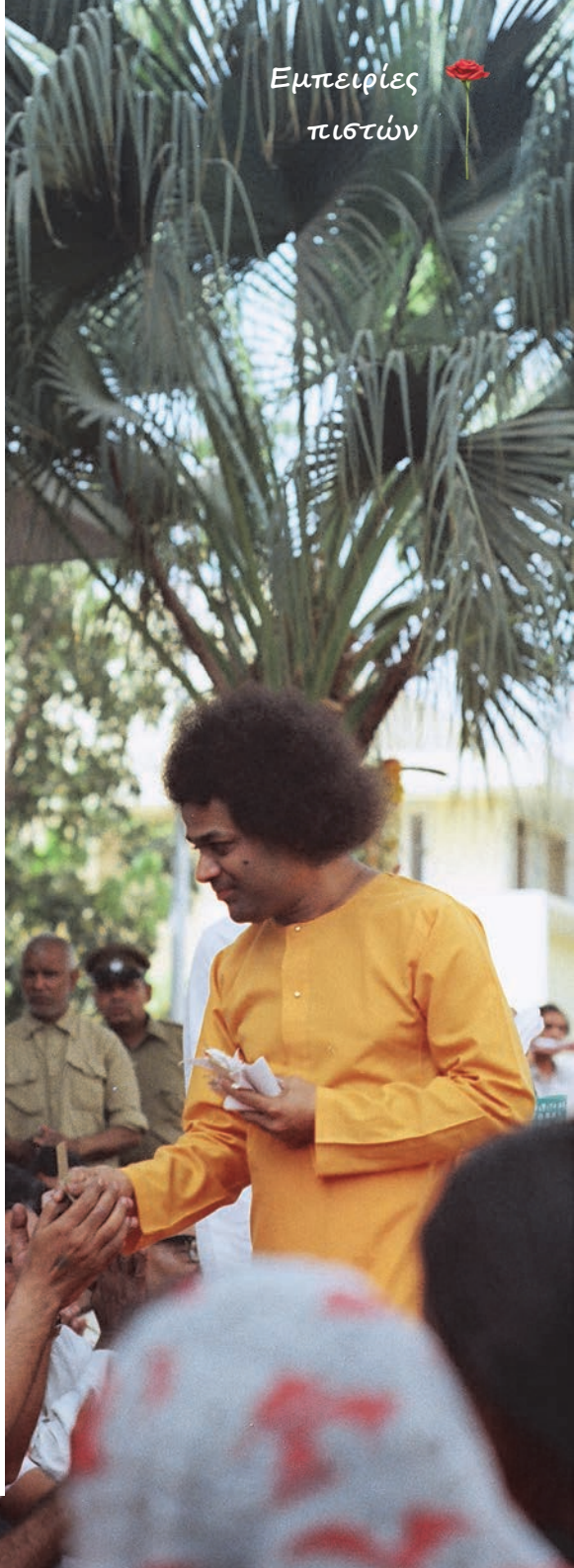
- Ήταν το πρώτο μέρος από την ομιλία του Μπαγκαβάν Σρι Σά-
τνα Σάι Μπάμπα, που δόθηκε στις 7 Ιουλίου 1960.

ΠΩΣ Ο ΘΕΪΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΓΑΛΟΥΧΗΣΕ ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΜΟΥ ΕΑΥΤΟ

Είδα για πρώτη φορά τον Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα στο Μπριντάβαν προς τα τέλη του 1970. Είχα ταξιδέψει πολύ μακριά -από την Ευρώπη μέσω Τουρκίας και Ιράν, και μετά νότια μέσω Ινδίας- ως νεαρός Αμερικανός αναζητώντας κάτι που δεν μπορούσα να ονομάσω ακριβώς. Η πρώτη μου ματιά σε Αυτόν ήταν σύντομη: μια φιγούρα με πορτοκαλί φόρεμα να βγαίνει από μια πόρτα κοντά στο δρόμο και να περπατάει προς το αυτοκίνητό Του. Έφευγε για την Γκόα. Ήταν σαν να έβλεπα έναν ηθοποιό να εμφανίζεται στην αυλαία πριν ξεκινήσει το έργο. Η πρώτη μου εντύπωση ήταν ότι ήταν μια ζωηρή, μυστηριώδης και ενδιαφέρουσα μορφή. Καθώς το αυτοκίνητο περνούσε, χαμογέλασε, χαιρέτισε, και όλα τα βλέμματα ήταν στραμμένα πάνω Του.

Εμπειρίες
πιστών

Το Πρώτο Ντάρσαν

Μετά την επιστροφή Του είχα το πρώτο μου αληθινό ντάρσαν. Καθώς ο Μπάμπα κινούνταν ανάμεσα στους ανθρώπους, ένιωσα ότι ήταν διαφορετικός απ' οποιονδήποτε είχα δει ποτέ πριν. Ο ρυθμός Του ήταν χαριτωμένος και χαλαρός, έρρεε από ένα άγνωστο βάθος και τα μάτια Του μαρτυρούσαν πως βρίσκεται σε ένα εντελώς διαφορετικό επίπεδο συνειδητότητας. Όταν η ιερότητα είναι παρούσα, απλά το ξέρεις.

Καθώς ερχόταν κοντά μου, άρχισα να κλαίω. Στροβιλισμοί βαθιών συναισθημάτων συνέχιζαν να ανεβαίνουν σε μακάριους λυγμούς: φόβος, δέος, αναξιότητα, ελπίδα και ένα μυστηριώδες αίσθημα λύτρωσης. Είχα νιώσει αποξενωμένος από τη θρησκεία της παιδικής μου ηλικίας, χωρίς να έχω βρει μια σαφή θέση για την ψυχή μου και είχα έρθει στην Ινδία με μια ορθάνοικτη καρδιά, ελπίζοντας σε ένα νέο ξεκίνημα. Εκείνη την κρίσιμη στιγμή, ο Μπάμπα περπάτησε προς το μέρος μου. Κούνησε το δεξί Του χέρι σε μικρούς κύκλους, δημιούργησε ιερή στάχτη και την έριξε στο χέρι μου, λέγοντάς μου να τη φάω, σαν να ήταν φάρμακο για το κλάμα μου. Για μένα ήταν ένα σημάδι ότι κόντρα σε όλες τις πιθανότητες, η ζωή μου θα μπορούσε ακόμα να αποδειχθεί καλή. «Θα σε δω» είπε και συνέχισε να περπατάει. «Αυτό σημαίνει ότι θα μιλήσει μαζί σου» μου εξήγησαν οι πιστοί που κάθονταν γύρω μου.

Μετά από μερικά ακόμη ντάρσαν, ένα απόγευμα του Ιανουαρίου του 1971, ο Μπάμπα σταμάτησε μπροστά μου και είπε: «Θα σε δω αύριο». Ήμουν ενθουσιασμένος από την καλή μου τύχη. Ο Μπάμπα θα αφιέρωνε χρόνο σε μένα. Σε μένα που δεν ήμουν τίποτα. Όταν με κάλεσε, πήγα και περίμενα δίπλα στην αίθουσα συνελεύσεων της κατοικίας Του στο Μπριντάβαν, έχοντας στο μυαλό μου μια παλιά εικόνα από το ποίημα ενός μυστικιστή από την Βεγγάλη: «παραδώσου στον γκουρού! Ας γίνει το θέλημά Σου». Όταν έφτασε ο Μπάμπα, με ρώτησε: «Πού είναι η γυναίκα σου;» Δεν είχαμε συνειδητοποιήσει ότι όταν ένας σύζυγος καλείται για συνέντευξη, μπορεί να συμμετάσχει και η γυναίκα του. Έτρεξα να βρω τη γυναίκα μου τη Μάρσια και μαζί τρέξαμε πίσω στη

θέση μας. Εκείνος στάθηκε χαμογελώντας ευγενικά στην ανοικτή πόρτα.

Ένα Interview και ένα Innerview Μία Συνέντευξη και μία Συνειδητοποίηση

Μέσα πια, κάθισε στην καρέκλα Του και εμείς καθίσαμε κοντά Του, στο πάτωμα. Τα πρώτα λόγια διδασκαλίας που μου έκανε ήταν η αρχαία αλήθεια της Κάτα Ουπανισάντ: «*Η ευδαιμονία και η ευτυχία είναι διαφορετικές. Η ευτυχία είναι του κόσμου και έρχεται και παύεται· η ευδαιμονία είναι αιώνια*». Συνέχισε: «*Έχεις δύο εαυτούς, έναν όπως εσύ βλέπεις τον εαυτό σου, και έναν όπως σε βλέπουν οι άλλοι. Έπειτα υπάρχει ένας τρίτος - αυτός που πραγματικά είσαι*». Ρώτησε για την ηλικία μου. «*Είκοσι επτά*» είπα. «*Καλός αριθμός*» είπε, «*Τα ψηφία του μαζί κάνουν εννέα. Το εννέα είναι θεϊκός αριθμός. Όλα τα πολλαπλάσιά του επιστρέφουν στο εννέα, όπως ακριβώς ο Θεός είναι πάντα ο ίδιος*».

Έδωσε ένα μαντήλι και είπε: «*Αυτό δεν είναι ύφασμα, είναι κλωστές. Δεν είναι κλωστές, είναι βαμβάκι. Ο νους είναι φτιαγμένος από επιθυμίες*». Με ρώτησε: «*Τι είναι γιόγκα;*» «*Ένωση*» τόλμησα να πω. Κοίταξε έναν Ινδό κύριο στο δωμάτιο και είπε σαν να διάβαζε τη σκέψη του: «*Όχι αυτό το είδος ένωσης*». «*Ένωση με τον Θεό*» είπα. «*Γιόγκα σημαίνει έλεγχος των αισθήσεων, αυτοέλεγχος*» απάντησε ο Μπάμπα. «**Αυτοέλεγχος, αυτοπεποίθηση, αυτοθυσία και το να είναι κανείς ικανοποιημένος με τον εαυτό του, οδηγούν στην Αυτοπραγμάτωση**». Μετά, με κοίταξε ευγενικά: «*Μην κάνεις jara (επανάληψη του Ονόματος του Θεού με τη βοήθεια ενός jaramala - κομποσκοινιού) ή διαλογισμό για επίδειξη. Ο διαλογισμός είναι για την ψυχή (τον Εαυτό). Να κάνεις το καλό*».

Ήξερε τις καρδιές μας χωρίς να του πούμε τίποτα. «*Κάθε εβδομάδα καίγεται μέσα σου*» μου είπε. «*Μην ανησυχείς, βοηθάω*». Στη Μάρσια, η οποία λαχταρούσε ένα παιδί, είπε: «*Κάθε μήνα απογοήτευση. Το ξέρω. Μην ανησυχείς. Δίνω*». Της έφτιαξε ένα λεπτό χρυσό δαχτυλίδι με μια φεγγαρόπετρα και την πείραξε δίνοντάς μου το για να το βάλω στο δάχτυλό της. «*Αφήστε το νου να είναι δροσερός και καθαρός σαν το φως του φεγγαριού όταν*

διαλογίζεστε» είπε. Πάντα θεωρούσαμε αυτή τη στιγμή ως ένα είδος γάμου, μια ανανέωση των όρκων μας για μια κοινή ζωή.

Μας έλεγε ενθαρρύνοντάς μας: **«Για κάθε βήμα που κάνετε προς τον Θεό, Αυτός κάνει δέκα βήματα προς εσάς. Η χάρη του Θεού είναι σαν ραδιοκύματα - πάντα εκπέμπουν μέσω του αέρα. Αν δεν ανοίξετε τον δέκτη, δεν θα πάρετε τα νέα, αλλά τα κύματα είναι πάντα εκεί».** Όταν ρώτησα πού να πάμε στη συνέχεια, χαμογέλασε και είπε: «Ω όχι, δεν λέω ποτέ σε κανέναν τι να κάνει. Μην ακολουθείτε τους άλλους - ακολουθήστε την καρδιά σας. **Αρχίστε τη μέρα με αγάπη, γεμίστε τη μέρα με αγάπη, τελειώστε τη μέρα με αγάπη. Αυτός είναι ο δρόμος προς τον Θεό».** Προς το τέλος, με χτύπησε με αγάπη στον ώμο και μου είπε ότι ήμουν καλός άνθρωπος. Με έκανε να θέλω να είμαι καλός, να ζω σύμφωνα με το όραμά Του για μένα. Έπειτα μου έδωσε μια φιλική μικρή γροθιά στο στομάχι, με τον τρόπο που θα έκανε ένας συμπαίκτης και μου είπε: **«Εξασκήσου στη σάντανά σου»** καθώς έβγαινα από την πόρτα. Την επόμενη κιόλας μέρα περπάτησα στον δρόμο και άρχισα να προσφέρω εθελοντικά τις υπηρεσίες μου στη «Σχολή Θείου Φωτός για Τυφλούς» και για τους επόμενους μήνες πήγαινα εκεί όποτε είχα ελεύθερο χρόνο.

Η καλή τύχη του να έχεις έναν δάσκαλο ν' αναγνωρίζει και να καλλιεργεί τον καλύτερό σου Εαυτό είναι κάτι που κατάλαβα καλύτερα μόνο με τα χρόνια. Όταν φύγαμε για το σπίτι μετά από εκείνους τους πρώτους εμπνευσμένους μήνες το 1970, μας είπε: **«Να το σκέφτεστε σαν το σπίτι της μητέρας σας».**

Δέκα χρόνια αργότερα, αυτό το σπίτι μας κάλεσε να επιστρέψουμε. Και συνέβη μέσα από ένα όνειρο.

Τα Όνειρα του Σάι Μπάμπα έχουν Νόημα

Η Μάρσια και εγώ ζούσαμε στο Μαντράς (Τσεννάι) από το φθινόπωρο του 1980, ενώ εγώ συνέχιζα να εργάζομαι στην έρευνα για τη διδακτορική μου διατριβή. Κατά καιρούς, ταξιδεύαμε για να δούμε τον αγαπημένο μας Σουάμι και στην πόλη ήμασταν τακτικά μέλη στο *Σούνταραμ*, τη νεόκτιστη αίθουσα μπάζαν του Σουάμι στο Raja Annamalai Puram του Τσεννάι.

Λίγες μέρες πριν από τις 26 Μαρτίου 1981, είδα ένα όνειρο που δεν μπορούσα να το ξεχάσω. Σε αυτό, η Μάρσια και εγώ στεκόμασταν σε ένα μικρό παρεκκλήσι με μερικούς άλλους, όταν ο Μπάμπα ήρθε και μου είπε: «Θα σε δω στις έξι». Αυτό ήταν όλο. Ξύπνησα σκεπτόμενος συνεχώς αυτές τις λέξεις.

Αργότερα την ίδια μέρα είπα στη Μάρσια για το όνειρό μου. Τα μάτια της άνοιξαν διάπλατα και είπε: «Η φίλη μου η Shanta μου είπε σήμερα ότι ένα λεωφορείο γεμάτο πιστούς από το Τσενάι πηγαίνει στο Πουταπάρτι την επόμενη εβδομάδα. Ας προσπαθήσουμε να βρούμε εισιτήρια. Αυτό πρέπει να έχει κάποια σχέση με το όνειρό σου».

Έτσι, κάναμε τις κρατήσεις μας μαζί με 38 άλλα μέλη των Sai Samithis (Κέντρων) στο Μαντράς και περάσαμε την 26^η Μαρτίου ταξιδεύοντας στις πολιτείες Ταμίλ Νάντου, Καρνάτακα και Άντρα Πραντές, φτάνοντας στο Πρασάντι Νίλαγιαμ στις οκτώ και μισή το βράδυ. Μας δόθηκε ένα δωμάτιο στο Στρογγυλό Κτήριο και μετά από μια νύχτα ξεκούρασης, πήγαμε για ντάρσαν το πρωί, το οποίο πραγματοποιήθηκε νωρίς λόγω της έντονης καλοκαιρινής ζέστης του μεσημεριού.

Ο Μπάμπα βγήκε έξω και χαιρέτησε θερμά την ομάδα του Τσενάι. Καθίσαμε μαζί σε τακτοποιημένες σειρές κοντά στο *μαντίρ* και οι υπεύθυνοι της ομάδας μας Τον παρακαλούσαν να επισκεφθεί την πόλη τους για την Πρωτοχρονιά Ταμίλ. Ο Μπάμπα εξήγησε ευγενικά ότι το πρόγραμμά Του τις επόμενες εβδομάδες καθιστούσε το ταξίδι αδύνατο. Έπειτα έστρεψε την προσοχή Του σε μένα. Με ρώτησε αν ανήκα στην ομάδα του Τσενάι και οι άλλοι είπαν ναι ότι ήμουν μέλος του Κέντρου Σούνταραμ. Έπειτα ρώτησε τ' όνομά μου.

Αυτή η ερώτηση με μπέρδεψε, γιατί ο Μπάμπα ήταν ο λόγος ύπαρξής μου για δέκα χρόνια - η έμπνευσή μου και η ίδια μου η αναπνοή και πάντα ένιωθα ότι με γνώριζε από τη στιγμή που συναντηθήκαμε για πρώτη φορά το 1970. Τον ρώτησα αν του άρεσε το Sai Krishna Lila, ένα βιβλίο που είχα γράψει βασισμένο στην αφήγηση των ιστοριών του παιδιού Κρίσνα. «*Ποιος το έχει;*» ρώτησε. «Ο Καστούρι» είπα. Ο Μπάμπα χαμογέλασε και είπε: «*Ο Καστούρι είναι στην Μπάνγκαλορ*». Με πείραζε και το ξέραμε και

οι δύο. Έπειτα έκανε μια κυκλική κίνηση με το χέρι Του και με ευλόγησε δίνοντάς μου *βιμπούτι* που μου είπε να το φάω. Με ρώτησε ξανά για τ' όνομά μου και καθώς το είπα, χαμογέλασε και είπε: «*Το ξέρω. Η μητέρα τσιμπάει λίγο το μωρό για να το κάνει να χαμογελάσει*», είπε εκείνη την ημέρα. Έκανε τα *λίλας* Του, έπαιζε μαζί μου με αυτό τον τρόπο κρατώντας με γλυκά εκτός ισορροπίας.

Κατά τη διάρκεια του απογευματινού *ντάρσαν*, η ομάδα *Σούντα-ραμ* κάθισε ξανά μαζί και ο Μπάμπα ήρθε κατευθείαν σε μένα, χαμογελώντας ευγενικά λέγοντας: «*Πώς είστε, κύριε; Μπείτε μέσα - θα σας μιλήσω*». Πήγα στη βεράντα να περιμένω και η Μάρσια ήρθε και περίμενε κι αυτή. Σύντομα μας κάλεσαν στην αίθουσα συνεντεύξεων με μια μικρή ομάδα: τον Al Drucker, δύο Αμερικανίδες, δύο φοιτητές και τους δύο επικεφαλής της ομάδας *Σούνταραμ*, οι οποίοι ήρθαν να ζητήσουν καθοδήγηση με αρκετές ερωτήσεις σχετικά με κατασκευαστικά έργα. Ο Μπάμπα υλοποίησε *βιμπούτι* και το μοίρασε σε όλους μας. Μετά κάθισε καιμίλησε μαζί μας για μια ολόκληρη ώρα, κατακλύζοντάς με με την ευλογία της αγάπης Του. Αρχικά μίλησε για τον αληθινό Εαυτό, που υπάρχει παντού - όχι το σώμα, το μυαλό ή το εγώ, αλλά το πνεύμα που διαπερνά τα πάντα. Πήρε το ασημένιο δαχτυλίδι που είχε φτιάξει κάποτε για τον Al Drucker, το σήκωσε ψηλά για να το δούμε όλοι, φύσηξε πάνω του και μας έδειξε ότι είχε γίνει χρυσό. «*Όλα είναι στο χέρι μου*» είπε. «*Όχι σαν μάγος που λέει: Δείτε, δεν υπάρχει τίποτα στο χέρι μου*». Έπειτα έφτιαξε ένα μενταγιόν για μια από τις Αμερικανίδες.

Και καθώς το έκανε αυτό, τα *μπάτζανς* ξεκίνησαν στην διπλανή αίθουσα - όπως κάνουν πάντα, επειδή ήταν έξι η ώρα. Θυμήθηκα το όνειρό μου. Ο Μπάμπα είχε πει: «*Θα σε δω στις έξι*» και να που ήμασταν εδώ, στην παρουσία Του, εκείνη ακριβώς την ώρα.

Το όνειρο είχε εκπληρωθεί κατά γράμμα!

Θεϊκή Καθοδήγηση για τη Διδακτορική μου Διατριβή

Κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης στο Πρασάντι Νίλαγιαμ το 1981, ο Μπάμπα ρωτούσε για τη δουλειά μου και ξαφνικά μου

ζήτησε να τραγουδήσω ένα τραγούδι του Tyagaraja. Η καρδιά μου βούλιαξε. Μελετούσα τους στίχους ως μέρος των διδακτορικών μου σπουδών, αλλά όχι τις μελωδίες. Δεν είχα εκπαιδευμένη φωνή και δεν είχα αυτοπεποίθηση στη μελωδία. Αλλά ο Μπάμπα απλώς με κοίταξε και περίμενε, με μια έκφραση που έμοιαζε να λέει: «Έλα τώρα, δείξε μου ότι μπορείς να τραγουδήσεις έστω και λίγο από ένα τραγούδι του Tyagaraja». Ήξερα ότι δεν μπορούσα να χάσω τη στιγμή. Έπρεπε να το κάνω.

Ένα τραγούδι μου ήρθε στο μυαλό - ένα απλό, πιασάρικο κομμάτι φεστιβάλ, ένα από τα *utsava sampradaya kirtanas*, του Tyagaraja, που προσκαλούσε όλους να γιορτάσουν τον γάμο του Σρι Ράμα και της Σίτα. Το είχα ακούσει και το είχα μουρμουρίσει αρκετές φορές, ώστε ένας πρόχειρος ρυθμός της μελωδίας έμεινε στη μνήμη μου. Η Νότια ινδική μουσική θέλει μια απαιτητική πειθαρχία και ένιωθα κάθε άλλο παρά έτοιμος, αλλά έκανα το άλμα πίστης και ήλπιζα για το καλύτερο. Ζητώντας νοερά από τον Μπάμπα να με βοηθήσει, παραδόθηκα και έδωσα τη φωνή μου χωρίς εκπαίδευση: «*Sita kalyanam vaibhogame, Rama kalyanam*

vaibhogame...» – μόνο οι πρώτοι στίχοι, αλλά τους τραγούδησα με όλη μου την καρδιά.

Τότε μου ήρθε μια ιδέα και είπα: «Μπάμπα, διάβασα ότι τραγουδούσες τραγούδια του Tyagaraja. Θα μπορούσες σε παρακαλώ να τραγουδήσεις ένα για εμάς;» Και ο Μπάμπα τραγούδησε το ρεφρέν ενός τραγουδιού του Tyagaraja «*Sri Rama dasa daso-ham*», που σημαίνει: «Είμαι ο υπηρέτης του υπηρέτη του Κυρίου». Με λίγες γλυκές φράσεις, είχε μετατοπίσει την εστίαση μακριά από τον Εαυτό Του και την είχε στρέψει πίσω σε εμάς, τους πιστούς Του, σ' εκείνο το μικρό και άνετο δωμάτιο.

«*Τα τραγούδια του Tyagaraja είναι αγνή αφοσίωση*», είπε ο Μπάμπα. «*Τέλεια τραγούδια. Και έγραψε τόσα πολλά!*» Θυμήθηκα ότι άκουγα μερικούς από τους πρώτους πιστούς Του να λένε ότι όταν ο Μπάμπα τραγουδούσε τραγούδια του Tyagaraja, θαύμαζαν που γνώριζε κάθε στίχο και κάθε μελωδία. Και ο Μπάμπα τους έλεγε: «*Ποιος νομίζετε ότι ενέπνευσε τον Tyagaraja να τραγουδήσει αυτά τα τραγούδια; Φυσικά και τα ξέρω*».

Χριστούγεννα με τον Σουάμι

Τον Δεκέμβριο του 1981, ο διευθυντής και η επιτροπή του χριστουγεννιάτικου προγράμματος των Δυτικών μου ζήτησαν να υπηρετήσω ως σύνδεσμος μεταξύ των διοργανωτών και της διοίκησης του Άσραμ. Ζούσα στην Ινδία για πάνω από ένα χρόνο μέχρι τότε, μελετώντας και μαθαίνοντας Τέλουγκου ενώ παράλληλα έκανα έρευνα. Έτσι μπορούσα να μεταφέρω τα αιτήματά μας στους υπεύθυνους του άσραμ και να φέρνω πίσω τις απαντήσεις τους. Προσευχόμασταν να έχουμε την ευλογία της παρουσίας του Μπάμπα στο πρόγραμμα. Λαχταρούσαμε να είναι παρών στην πομπή υπό το φως των κεριών, με εκπροσώπους πολλών εθνών να τραγουδούν χριστουγεννιάτικα τραγούδια στις γλώσσες τους.

Πρώτα, η επιτροπή έστειλε ένα γραπτό σημείωμα καλωσορίσματος, ζητώντας ταπεινά την παρουσία Του. Στη συνέχεια μου προτάθηκε να σταθώ σε ένα συγκεκριμένο σημείο της γραμμής ντάρσαν με ένα νεαρό αγόρι από το πρόγραμμα, το οποίο κρατούσε μια γραπτή πρόσκληση. Καθώς ο Μπάμπα περνούσε από την

πλευρά των ανδρών στην πλευρά των γυναικών, θα περνούσε κοντά μας. Όταν πλησίασε, μίλησα απαλά στα Τέλουγκου, ρωτώντας Τον αν θα διάβαζε την πρόσκλησή μας. Ακούγοντας αυτά τα λόγια στα Τέλουγκου από έναν Δυτικό, μια λάμψη συμπόνιας φάνηκε να ακτινοβολεί από τα μάτια Του και πήρε την κάρτα. Ρώτησα αν μπορούσα να αγγίξω τα πόδια Του. «Θα δούμε» είπε. Νόμιζα ότι είχαμε κάνει το καθήκον μας.

Αλλά όταν ρωτήσαμε, οι αρχές του Άσραμ μας είπαν ότι ο Μπάμπα δεν είχε κάνει ακόμη κανένα σχέδιο να παραστεί. Έτσι ένας Ευρωπαίος που καθόταν στη βεράντα του *μαντίρ* κλήθηκε να παρουσιάσει μια ακόμη πρόσκληση, χαραγμένη σε μια όμορφη κάρτα. Και πάλι υποθέσαμε ότι η δουλειά μας είχε τελειώσει. Φανταστείτε την απογοήτευσή μου λοιπόν, όταν το ζεστό απόγευμα πριν από το πρόγραμμα, έτυχε να μιλήσω με τους υπευθύνους και μου είπαν: «Ο Μπάμπα ακόμα δεν αισθάνεται ότι έχει προσκληθεί σωστά».

Η Ενότητα Οδηγεί στη Θεότητα

Ήμουν σε σύγχυση και σχεδόν πανικοβλημένος. Χτύπησα τις πόρτες του Καθηγητή Καστούρι, του Δρ. Γκόκακ και άλλων κοντά στον Μπάμπα, αλλά ήταν η πιο ζεστή στιγμή της ημέρας, την ώρα που ξεκουράζονταν πίσω από κλειδωμένες πόρτες. Όταν τελικά είδα τον Δρ. Γκόκακ, με βοήθησε ευγενικά να δω το πρόβλημα. Αντί για ένα αποσπασματικό σκόρπισμα προσκλήσεων από διαφορετικά άτομα, πρότεινε να προσφέρουμε μια σωστή πρόσκληση ως ενωμένη ομάδα.

Έτσι, οι μεγαλύτεροι πιστοί που ήταν παρόντες —ο Χίσλοπ από την Αμερική, ο Μέρφετ από την Αυστραλία, ο Κράξι από την Ιταλία— μαζί με τον αρχηγό των μουσικών της χορωδίας που ερμήνευαν το «Αλληλούια» από τον «Μεσσία» του Χέντελ και εκπροσώπους διαφόρων εθνών, σχημάτισαν μια ενιαία ομάδα υποδοχής. Κρατούσαν λουλούδια, δημιούργησαν μια επίσημη πρόσκληση και σχημάτισαν μια χορωδία ικεσίας. Βιαστήκαμε να λουστούμε και να φορέσουμε φρέσκα ρούχα. Ο Richard del Maestro, ένας σεβαστός μουσικός ανάμεσά μας, έφτιαξε μια μεγάλη και

όμορφη πρόσκληση στολισμένη με σχέδια λουλουδιών. Μαζέψαμε γιρλάντες και ανεβήκαμε μαζί στη βεράντα καθώς οι γραμμές του ντάρσαν μεγάλωναν.

Επιτέλους, η βαριά σκαλιστή πόρτα άνοιξε και ο Μπάμπα στάθηκε μπροστά μας. Προσπαθήσαμε να είμαστε σωστοί και επίσημοι, σαν αυλικόι μπροστά σ' έναν βασιλιά, αλλά η ακαμψία σύντομα εξαφανίστηκε. «Σουάμι, σε παρακαλούμε, έλα στο χριστουγεννιάτικο πρόγραμμα απόψε», παρακάλεσε ο Χίσλοπ, γονατίζοντας με σταυρωμένα χέρια. Ο Μπάμπα το έπαιξε τέλεια κάνοντας τον «δύσκολο». Σήκωσε τα χέρια Του με ανοιχτά μάτια και ρώτησε: «**Τι μπορώ να κάνω; Δεν με προσκαλέσατε σωστά**». Καθώς αυτά τα λόγια άγγιξαν τις καρδιές μας, έδωσε στον Χίσλοπ ένα μικρό χαστούκι στο μάγουλο. Είχε ενθουσιαστεί από το μικρό δράμα, αναζωπυρώνοντας τη λαχτάρα στην καρδιά όλων μας. Ο Μέρφετ και οι άλλοι άρχισαν να Τον παρακαλούν σαν παιδιά: «Σε παρακαλούμε, Σουάμι, σε παρακαλούμε». Και σαν ένα χαμογελαστό παιδί, ο Μπάμπα έπαιζε με τους ενήλικες άντρες, περπατώντας ανάμεσά μας, χωρίς να δίνει κανένα σημάδι αν θα ερχόταν ή όχι. Ήταν το λίλα Του, το θεϊκό του παιχνίδι —μας κρατούσε μαγεμένους και σε αγωνία.

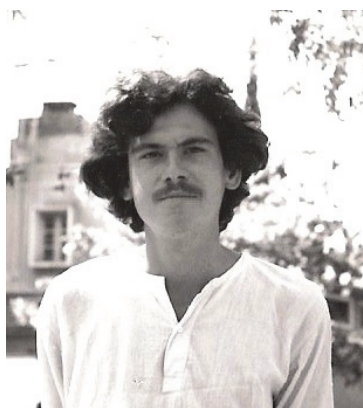
Προσκαλώντας τον Σουάμι στις Καρδιές μας

Λοιπόν, όπως λέει το μπάτζαν, «*Durlabha Rama, jaya jaya sula-bha Rama*», ο Ράμα είναι δύσκολος αλλά και εύκολος. Τελικά, ο Μπάμπα έφτασε εκείνο το βράδυ. Τοποθετήσαμε την καρέκλα Του στην αυλή του Στρογγυλού Κτηρίου και τακτοποιήσαμε λουλούδια κατά μήκος του μονοπατιού. Στο δροσερό σκοτάδι οι τραγουδιστές βγήκαν σε μια πομπή με κεριά και στάθηκαν σε όλα τα επίπεδα των βεραντών που έβλεπαν στην κεντρική αυλή. Ακούσαμε παραδοσιακά κάλαντα από την Ιταλία, το Μεξικό, τη Σκανδιναβία, την Αυστραλία, την Αμερική, τον Καναδά και πολλές άλλες χώρες· λίγο παιχνίδι με παιδιά όπως η Μαρία και ο Ιωσήφ, οι βοσκοί και οι μάγοι· και μια απαγγελία στα Τέλουγκου από τη Maria St. John. Στο τέλος, ο Richard del Maestro περιέφερε το λυχνάρι του άρατι μπροστά στον Σουάμι. Όλα πήγαν υπέροχα. Ήταν πράγματι μια ιερή εορταστική βραδιά με τον Κύριο.

Η σημασία της σωστής πρόσκλησης του Σουάμι έχει μείνει στο μυαλό μου από τότε: «πλησιάστε Τον πρώτα με ευγνωμοσύνη για τις ευλογίες που σας έχει χαρίσει· πλησιάστε Τον με την οφειλόμενη ευλάβεια και μην έχετε απαιτήσεις· κάντε μια ενωμένη προσπάθεια σε αρμονία με τους άλλους και όχι ατομικά. Δεν χρειάζεται να προσπαθούμε να εισέλθουμε στην καρδιά του Θεού με μια μεγάλη επίδειξη ικεσίας· μια απλή, ολόψυχη προσευχή είναι αρκετή για να τη λιώσει.

Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να μάθουμε να προσκαλούμε τον Σουάμι σωστά, στα προγράμματά μας και —το πιο σημαντικό— στις καρδιές μας. Για πάντα!

Dr. William Jackson, ΗΠΑ

Ο Δρ. Ουίλιαμ Τζάκσον είναι αφοσιωμένος πιστός του Μπαγκαβάν Σρι Σάτνα Σάι Μπάμπα για περισσότερα από 55 χρόνια. Έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα (Ph.D.) στη Συγκριτική Μελέτη των Θρησκειών από το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ των ΗΠΑ. Ο Δρ. Τζάκσον έχει δημοσιεύσει τρία βιβλία σχετικά με τις βιογραφίες και τις μεταφράσεις Νοτιοϊνδών αγίων-τραγουδιστών και των τραγουδιών τους. Είναι επίσης συγγραφέας ενός βιβλίου για τις εικό-

νες φρακταλικής γεωμετρίας (fractal geometry) σε πολιτισμούς σε όλο τον κόσμο, καθώς και μιας ανθολογίας για την προσφορά και τον εθελοντισμό. Ο ίδιος και η σύζυγός του, Μάρσια, ζουν στην ύπαιθρο της Μασαχουσέτης των ΗΠΑ.

Εμπειρίες
πιστών

ΣΑΪ – ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΤΗΣ

Η σεβαστή προγιαγιά μου από την πλευρά της μητέρας μου ήταν μια ευσεβής, ταπεινή και απλή κυρία που ζούσε σε μία από τις αρχαιότερες, ιερές πόλεις του πλανήτη -γνωστή ως Μπενάρες, Κάσι ή Βαρανάσι. Λένε ότι το Μπενάρες ασκεί μια βαθιά πνευματική επίδραση στους ανθρώπους. Πιθανότατα αυτό ισχύει, διότι τη δεκαετία του 1960 η προγιαγιά μου δεν γνώριζε ότι, πολύ σύντομα, το πεπρωμένο της επρόκειτο να διαμορφωθεί άμεσα από τον ίδιο τον δημιουργό του Μπενάρες!

Ο Καρκίνος Ακυρώθηκε

Ο σύζυγός της (δηλαδή ο προπάππος μου) διαγνώστηκε με καρκίνο. Φυσικά, επικράτησε απόγνωση στο σπίτι. Τα παιδιά της ανακάλυψαν ότι στη νότια Ινδία ζούσε ένα άτομο με μεγάλη πνευματική δύναμη, του οποίου το όνομα ήταν «Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα». Η κατοικία του βρισκόταν στο χωριό Πουτταπάρτι.

Η προγιαγιά μου ταξίδεψε, μαζί με τα παιδιά. Κατά τη διάρκεια του ντάρσαν, ο Κύριος την πλησίασε, την έπιασε από το χέρι και της είπε, στα Χίντι: «Ελα, μητέρα». Κρατώντας την από το χέρι την οδήγησε στην αίθουσα των ίντερβιου. Καθώς ο Κύριος καθόταν στην καρέκλα Του, όλοι περιμένουμε να δούμε τι θα συμβεί στη συνέχεια, έτσι δεν είναι;

Ο Κύριος «ρώτησε» στα Χίντι: «Πού πήγε ο καρκίνος;»

Τον έχουμε ακούσει να λέει «Ο καρκίνος ακυρώθηκε». Όμως, η χάρη Του, η δύναμή Του, η μεγαλοσύνη Του, δεν είπε ούτε καν αυτό. Απλώς «ρώτησε». Οι σοφοί λένε: «Ο λόγος του Κυρίου είναι αρκετός». Όμως, με όλο τον σεβασμό, θα πω ότι ο Σουάμι δεν χρειάζεται καν να το δηλώσει! Πράγματι Μια ερώτηση από τον Κύριο αρκεί. Περιττό να πω ότι, όταν επέστρεψαν, ο καρκίνος του προπάππου μου είχε εξαφανιστεί!

Η Πανταχού Παρουσία του Σάι

Η μητέρα μου ήταν τότε επτά ετών. Μας διηγείται πώς η γιαγιά της έπεφτε σε έκσταση ενώ τραγουδούσε μπάτζαν του Βίτταλα, τα οποία είχε μάθει κατά τη διάρκεια της παραμονής της στο Πουτταπάρτι. Έλεγε: «Ω, κοίτα! Ο Σάι ήρθε!». Στο πάτωμα εμφανίζονταν αποτυπώματα ποδιών από βιμπούτι και ο αέρας γέμιζε με το άρωμα του γιασεμιού.

Έτσι άγγιξε την καρδιά της μητέρας μου. Τα μέλη της οικογένειάς μου ξέχασαν όλους τους άλλους θεούς και Αβατάρ. Το σώμα, η καρδιά και η ψυχή τους ανήκε μόνο στον Ένα – τον Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα, αυτόν που τους είχε δώσει τόση χαρά!

Ωστόσο, όσον αφορά τη δική μου πίστη στον Σάι, συνειδητοποιώ ότι δεν βασίστηκε απλώς στην οικογενειακή πίστη. Παρόλο που

άκουγα ιστορίες γι' Αυτόν από μικρή ηλικία, η γνωριμία μου μαζί Του έγινε με άμεσο τρόπο.

Η Φωτογραφία Που Με Είδε

Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, μέναμε στο Ράντσι. Ήμουν τριών ετών. Ήμουν ένα άτακτο παιδί και εκείνη την ημέρα έκανα φασαρία. Ήμουν μόνος και αναποδογύριζα τα σεντόνια και τα στρώματα.

Ξαφνικά, σήκωσα το στρώμα και βρήκα μια φωτογραφία. Την κοίταξα. Αλλά το θαυμαστό είναι ότι και η φωτογραφία με κοίταξε επίσης. Σε εκείνη τη φωτογραφία, τα σγουρά μαλλιά, το λαμπερό πρόσωπο και τα όμορφα μάτια Του με μάγεψαν.

Τα βλέμματά μας συναντήθηκαν και, σε μια στιγμή συνειδητοποίησης, χωρίς καμία αμφιβολία, η σκέψη ήρθε και χαράχτηκε μέσα μου ανεξίτηλα για όλη μου την ζωή: «Αυτός είναι ο Θεός».

Καθώς κοιτάζω πίσω στη ζωή μου, συνειδητοποιώ πόσο τυχερός ήμουν. Ο Ίδιος μου συστήθηκε. Όχι μέσω της μητέρας μου, του πατέρα μου, ή κάποιου άλλου ανθρώπου, αλλά απευθείας ο Ίδιος.

Εκείνη η φωτογραφία μίλησε στο παιδί που ήμουν. Το βλέμμα Του άλλαξε τη ζωή μου. Την επόμενη μέρα, όταν η μητέρα μου με έπιασε επ' αυτοφώρω να κάνω κάποια σκανταλιά, άκουσα τον εαυτό μου να λέει: «Μαμά, σου υπόσχομαι πως δεν το έκανα εγώ. Στο ορκίζομαι στο όνομα εκείνου του Θεού, του οποίου η φωτογραφία βρίσκεται κάτω από το στρώμα.»

Η μητέρα μου ξαφνιασθηκε λίγο στην αρχή, αλλά όλα άρχισαν να βγάζουν νόημα αρκετά σύντομα. Μου είπε: «Α, αυτός είναι ο Σάι Μπάμπα μας».

Έτσι έμαθα το Όνομά Του μέσα από τη μητέρα μου. Το Όνομα του Κυρίου είναι πανίσχυρο, γι' αυτό και συνιστάται η συνεχής ενθύμηση και επανάληψη του Θείου Ονόματος. Όμως, σε μένα, πρώτα ήρθε η Μορφή και ύστερα το Όνομα. Γι' αυτό πάντοτε ένιωθα βαθύτερη έλξη προς την διαρκή ενθύμηση και ενατένιση της Θείας Μορφής Του.

Το Βλέμμα που Έρθε στο Σπίτι

Η ζωή συνέχισε την πορεία της μετά από εκείνο το γεγονός. Μεγάλωσα, σπούδασα, εργάστηκα, ταξίδεψα και έζησα μια συνηθισμένη ζωή. Ο Σουάμι δεν είχε ακόμη εγκαταλείψει το φυσικό του σώμα κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους της παιδικής και νεανικής μου ηλικίας, όμως ποτέ δεν μου δόθηκε η ευκαιρία να Τον δω από κοντά πριν από το 2011.

Κατά περίεργο τρόπο, δεν νιώθω καμία λύπη γι' αυτό, γιατί ήρθε στο σπίτι μου για να με δει! Αυτό συνέβη τον Αύγουστο του 2018, στην Μπενγκαλούρου.

Είχα γυρίσει στο σπίτι μετά από ένα οικογενειακό γεύμα σε ένα κοντινό εστιατόριο. Είχα στρώσει το στρώμα στο πάτωμα, επειδή το κρεβάτι μου το χρησιμοποιούσε ένας επισκέπτης. Κουρασμένος και εξαντλημένος, αποκοιμήθηκα. Πρέπει να είχαν περάσει περίπου 20 λεπτά όταν άνοιξα τα μάτια μου, ξυπνώντας από τον ύπνο.

Στην πόρτα μου, στεκόταν ο Κύριος!

Έκανε δύο βήματα προς τα εμπρός, έπειτα μετακινήθηκε προς τα αριστερά και μετά προχώρησε προς το μέρος μου. Όχι, στην

πραγματικότητα δεν περπατούσε· ήταν περισσότερο σαν να γλιστρούσε. Σκέφτηκα στα Χίντι: «Τι υπέροχο βάδισμα!»

Είχε μια έκφραση θεϊκής μεγαλοπρέπειας στο πρόσωπό Του. Γλιστρούσε απαλά προς το μέρος μου. Έμεινα άφωνος και εκστατικός. Εκείνη τη στιγμή βίωσα αυτό που ο μεγάλος δάσκαλος του Σαϊβισμού από το Κασμίρ, ο Αμπιναβαγκκούπτα, αποκαλεί «Adbhuta». (Δεν υπάρχει αγγλική λέξη που να αποδίδει επακριβώς τη σημασία του. Η πιο κοντινή θα ήταν «Θεϊκά Θαυμαστό» ή «Θεϊκά Εκπληκτικό».)

Υπό φυσιολογικές συνθήκες, ένα τέτοιο γεγονός θα με είχε τρομάξει· για παράδειγμα, αν έβλεπα την αγαπημένη μου γιαγιά που έχει φύγει από τη ζωή εδώ και χρόνια. Όμως αυτό ήταν διαφορετικό· ήμουν γεμάτος δέος.

Τον είδα να γλιστρά με απεριγράπτη χάρη ως την άκρη του στρώματός μου. Ήρθε δίπλα μου, κι εγώ, είχα το πρόσωπό μου στραμμένο προς τα πάνω, κοιτάζοντας το απαλό, μητρικό Του πρόσωπο. Έπειτα έσκυψε, σαν να ήθελε να με κοιτάξει από πιο κοντά και χαμογέλασε.

Αχ! Εκείνο το χαμόγελο! Τι να πω; Ήταν μητρικό, μα συνάμα θεϊκό· απλό, κι όμως ασύλληπτο· τόσο απαλό, κι όμως τόσο συγκλονιστικό.

Τα βλέμματά μας συναντήθηκαν. Είναι μάταιο να προσπαθήσω να περιγράψω την ψυχική μου κατάσταση. Ένιωθα ασφάλεια, σιγουριά, γαλήνη και χαρά.

Με κοίταξε και Τον κοίταξα κι εγώ. Στα χίντι λέμε: «Πολλά ειπώθηκαν μέσα από το βλέμμα.»

Εκείνο το βλέμμα άλλαξε τη ζωή μου. Δεν αξιώθηκα να Τον «δω» όσο «ζούσε ανάμεσά μας», πριν από το 2011. Ωστόσο, η μεγαλύτερη ευλογία —και το μεγαλύτερο καύχημα— της ζωής μου θα είναι για πάντα ότι «Δεν πήγα εγώ να δω τον Θεό. Εκείνος ήρθε στο σπίτι μου για να δει εμένα.»

Δεν είναι αυτό καλή τύχη;

Ο Σάι στα Όνειρά Μου

Ποτέ δεν μετάνιωσα που δεν είδα τον Σουάμι πριν εγκαταλείψει το φυσικό Του σώμα το 2011. Μου δίνει ντάρσαν στα όνειρά μου. Θα ήθελα να μοιραστώ ένα πολύ ζωντανό όνειρο.

Είδα μια ροζ αποβάθρα τρένου. Το τρένο μου μόλις είχε σταματήσει. Κατέβηκα. Ο ήλιος έλαμπε. Ήμουν μόνος. Γύρω μου απλώνονταν καταπράσινοι λόφοι. Τους αποκαλώ «απίστευτα πράσινους» — ένα πράσινο που δεν μοιάζει με κανένα άλλο. Απερίγραπτο. Μπροστά από έναν από τους λόφους υπήρχε μια λίμνη. Μπορούσα να δω ολοκάθαρα την πιο πανέμορφη αντανάκλαση του κατάφυτου λόφου στα γαλήνια νερά της. Ήταν σαν την Ελβετία... αλλά σε υπερθετικό βαθμό! Είναι αδύνατον να περιγράψω αυτή την ομορφιά με λόγια.

Σημείωση: Μετά από αυτό το όνειρο, η λαχτάρα μου για ταξίδια ικανοποιήθηκε. Πώς θα μπορούσα ποτέ να βρω ένα τέτοιο μέρος πάνω στη Γη;

Στην επόμενη σκηνή του ονείρου, βρίσκομαι σε ένα μικρό ξενοδοχείο. Μια κυρία έρχεται προς το μέρος μου και φωνάζει:

«Ο Μπάμπα έρχεται για Ντάρσαν! Γρήγορα, γρήγορα!» Τι απερίγραπτος ενθουσιασμός! Και τότε... Τον βλέπω. Τόσο θεϊκός. Τόσο όμορφος!..

Αυτό το όνειρο ήταν πιο αληθινό κι από την ίδια την πραγματικότητα. Εκείνος ο ενθουσιασμός, εκείνη η ένταση, η προσμονή, η αγάπη.

Αργότερα, όταν επισκέφθηκα το Πουτταπάρτι, είδα ότι πράγματι έχει έναν ροζ σιδηροδρομικό σταθμό. Οι ίδιοι καταπράσινοι λόφοι και μια μεγάλη λίμνη απλωμένη μπροστά τους! Όπως έλεγε ένας πιστός στις ομιλίες του: «Το ντάρσαν του Σάι στα όνειρα είναι αληθινό ντάρσαν». Το ίδιο έχει πει και ο ο Σουάμι στις ομιλίες του.

Μας καθοδηγεί μέσα από τα όνειρά μας. Γι' αυτό, όταν μου λείπει, του λέω πειρακτικά: «Μπάμπα, έχεις πολύ καιρό να έρθεις στα όνειρά μου». Και Εκείνος ανταποκρίνεται γρήγορα.

Οι Διακριτικοί Τρόποι με τους οποίους Αποκαλύπτει την Παρουσία Του

Μια μέρα, το 2022, πήγα στο Μπριντάβαν, το άσραμ του Σουάμι στο Γουάιτφιλντ. Καθόμουν στην αίθουσα Σάι Ραμές. Ξαφνικά, το μυαλό μου πλημμύρισε από σκέψεις για την προγιαγιά μου. Την ευχαρίστησα μέσα από την καρδιά μου που σύστησε σε όλους εμάς τον Κύριο.

Καθώς έβγαινα από το άσραμ, είδα το όνομα της προγιαγιάς μου, «Τριβέني», γραμμένο παντού, σε πολλές διαφημιστικές πινακίδες ακριβώς έξω από το άσραμ.

Σύμπτωση; Ίσως. Για μένα, όμως, ήταν μια επιβεβαίωση από Εκείνον. Βλέπει τα πάντα, γνωρίζει τα πάντα και ανταποκρίνεται με τρόπο που κανείς άλλος δεν μπορεί. Κανείς άλλος σημαίνει πραγματικά κανείς —ούτε ο Ράμα, ούτε ο Κρίσνα— μόνο ο Κύριός μου, ο Μπάμπα..

Άγγελοι στο Δικαστήριο Του

Το ίδιο έτος, το 2022, επισκέφθηκα το Πουτταπάρτι και περπάτησα προς το Σάι Κούλβαντ Χολ για τα πρωινά μπάτζαν. Κάτι άρχισε να αλλάζει μέσα μου. Ένιωσα έντονη συγκίνηση. Αυτό συμβαίνει σχεδόν κάθε φορά που επισκέπτομαι το Πρασάντι Νίλαγιαμ, γι' αυτό και δεν θεώρησα ότι ήταν κάτι ασυνήθιστο. Όταν όμως άρχισαν τα μπάτζαν, ένιωσα την παρουσία αγγέλων. Μπορούσα να αισθανθώ ότι υπήρχαν πολλοί. Μάλιστα, δύο από αυτούς αιωρούνταν στον αέρα. Έμοιαζαν να είναι φτιαγμένοι από φωτιά —ακτινοβόλοι. Τραγουδούσαν μαζί με την ομάδα των μπάτζανς. Το ενδιαφέρον ήταν ότι τραγουδούσαν και ένα ακόμη τραγούδι. Ένα τραγούδι που μπορούσα να «ακούσω». Το άκουγα πολύ αμυδρά, αλλά παρόλα αυτά το άκουγα. Μια βαθιά ευφορία με κατέκλυσε. Ένιωσα απίστευτα ευτυχισμένος. Άκουγα τη μουσική τους, αλλά δεν μπορούσα να διακρίνω καθαρά τη μελωδία. Λίγο αργότερα, όμως, οι στίχοι έγιναν απολύτως ξεκάθαροι: «*Baba tera lakh lakh shukar hai tera*» (Μπάμπα, Σε ευχαριστώ αμέτρητες φορές, από τα βάθη της καρδιάς μου.)

Οι άγγελοι έψαλλαν ένα *qawali*, έναν παραδοσιακό σούφικο λατρευτικό ύμνο. Εγώ, όμως, δεν είχα καμία ιδιαίτερη σχέση με τη μουσική. Σε όλα τα χρόνια των σπουδών μου άκουγα μόνο χέβι μέταλ και δεν είχα ακούσει ποτέ *qawali*.

Κι όμως, εκείνη τη στιγμή, η μελωδία άρχισε σιγά σιγά να με κατακλύζει, μαζί με ολόκληρους τους στίχους. Περιείχε όμορφες αραβικές λέξεις. Ακόμη και σήμερα, μερικές φορές, το σιγοτραγουδώ σαν προσευχή.

Εκ των υστέρων, συνειδητοποίησα ότι πάντοτε είχα μια επιστημονική περιέργεια, το πώς οι συνθέτες «λαμβάνουν ένα μπάτζαν» από τον Μπάμπα. Τώρα το ήξερα! Ο Κύριος, μόνο και μόνο για να ικανοποιήσει την περιέργειά μου, μου είχε χαρίσει μια εμπειρία από πρώτο χέρι.

Ο Μεταμορφωτής

Το μεγαλύτερο θαύμα του Σουάμι που βιώνω καθημερινά είναι η μεταμόρφωση που επιφέρει μέσα μου και η αφοσίωση που εμπνέει στην καρδιά μου. Μου χαρίζει δύναμη. Εξισορροπεί την προσωπικότητά μου.

Αν γίνομαι συγκρουσιακός, με ηρεμεί. Αν αποφεύγω τις συγκρούσεις, μου διδάσκει πώς να αγωνίζομαι. Μου έχει διδάξει ότι πρέπει να εκπαιδεύουμε τον νου μας ώστε να έχουμε πίστη σε Εκείνον. Μεταστοιχειώνει τον φόβο μου σε αφοσίωση, δέος και αγάπη.

Πριν από το 2018 ήμουν υλιστής, έτρωγα κρέας και κατανάλωνα αλκοόλ. Όμως η γεμάτη συμπόνια και υπομονή χάρη του Κυρίου με έχει μεταμορφώσει. Είναι πράγματι ο «Κύριος των πεσόντων (*Patita Pavan*).

Είναι ο Κύριος του Λαζάρου —που ήρθε να μας ανυψώσει από τη βαθιά, σκοτεινή κοιλάδα στο βασίλειο της ομορφιάς. Δεν νιώθω καμία ενοχή για το παρελθόν μου, γιατί Εκείνος πήρε επάνω Του το σκοτάδι μας και με ευλόγησε με το φως Του. Κοιτάζοντας πίσω, αυτός είναι ίσως ο πιο απλούστερος τρόπος με τον οποίο μπορώ να Τον περιγράψω.

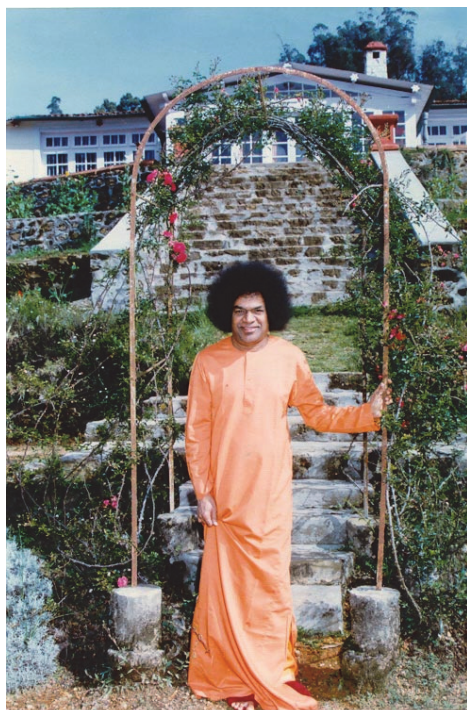
Είναι ο Μεταμορφωτής.

Mr. Swarnim Narayan, Ινδία

Ο κ. Σουάρνιμ Ναράγιαν είναι από την Ινδία, επί πολλά χρόνια πιστός του Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα. Γεννήθηκε σε μια οικογένεια πιστών του Σάι και είναι εθελοντής στον Διεθνή Οργανισμό Σρι Σάτσα Σάι.

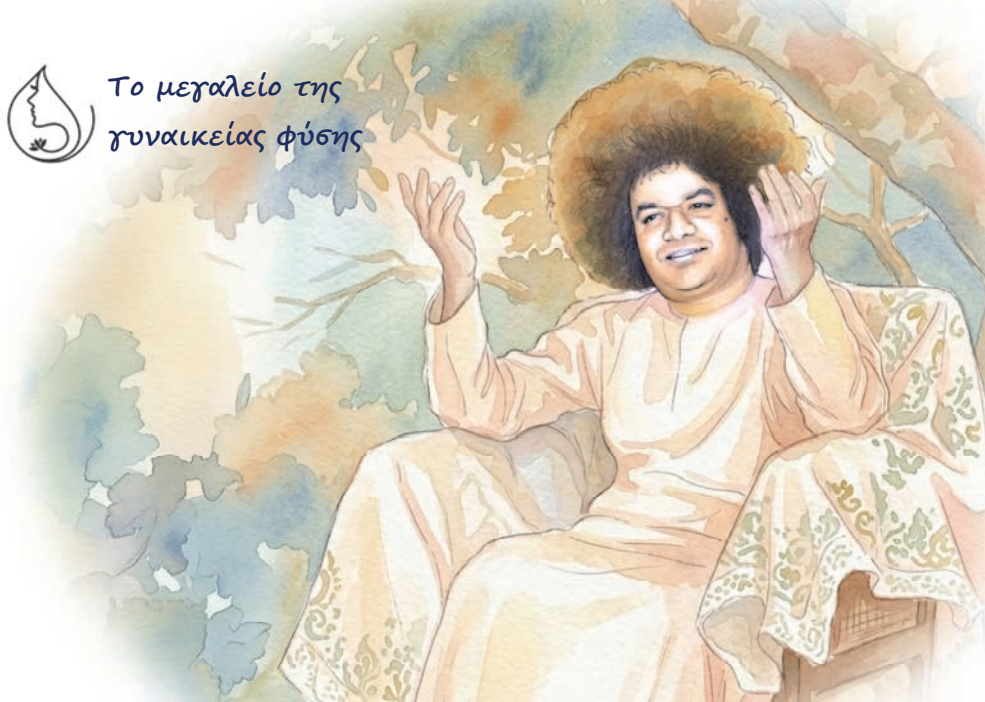
Είναι μηχανικός Επιστήμης Υπολογιστών και πτυχιούχος Φυσικής, με εξειδίκευση στη Μηχανική Λογισμικού και την Επιστήμη Δεδομένων. Έχει ιδρύσει μια μικρή εταιρεία Τεχνητής Νοημοσύνης (AI) στην Μπενγκαλούρου της Ινδίας.

Το μεγαλείο της
γυναικείας φύσης

Το Πραδάντι Νίλα- γιαμ είναι στην Καρδιά σου

Ήταν το 1997, στο Μεξικό, όταν έμαθα για πρώτη φορά για τον Διεθνή Οργανισμό Σρι Σάτγια Σάι (Sri Sathya Sai International Organization - SSSIO). Ήταν μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδος στη ζωή μου και η γνωριμία μου με τον Οργανισμό ήρθε την κατάλληλη στιγμή, προσφέροντας στήριξη τόσο σε εμένα όσο και στην οικογένειά μου. Σιγά-σιγά αλλά σταθερά, ο Μπαγκαβάν Σρι Σάτγια Σάι Μπάμπα έγινε αναπόσπαστο μέρος της καθημερινότητάς μου, η οποία μεταμορφώθηκε ολοκληρωτικά μέσα από τις διδασκαλίες Του.

Δύο χρόνια αργότερα, το 1999, συμμετείχα σε ένα εργαστήριο με τίτλο «Ταξίδι στην Ινδία». Σκοπός του ήταν να προσφέρει πρακτική καθοδήγηση για την προετοιμασία ενός προσκυνήματος στο Άσραμ του Σουάμι, το Πρασάντι Νίλαγιαμ, στο Πουταπάρτι της επαρχίας Άντρα Πραντές, στην Ινδία.

Καθώς προετοιμαζόμουν για το ταξίδι μου, συνειδητοποίησα ότι η προετοιμασία αυτή ξεπερνούσε κατά πολύ τα πρακτικά ζητήματα της μετακίνησης. Μέσα μου γεννήθηκε μια βαθιά λαχτάρα να γνωρίσω προσωπικά το Έγψιστο Ον, Εκείνον που, μέσω των διδασκαλιών Του, είχε φωτίσει μια δύσκολη περίοδο της ζωής μου και που, με αγάπη και ελπίδα, επαναπροσδιόριζε τόσο εμένα όσο και τα παιδιά μου.

Μια Φαινομενική Απογοήτευση Ένα Αόρατο Μάθημα

Επιτέλους πάτησα στην ιερή γη της Ινδίας και είχα το πρώτο μου ντάρσαν του Σουάμι. Όμως δεν ένιωσα την πλημμυρίδα αγάπης που είχα βιώσει όταν άκουσα για πρώτη φορά γι' Αυτόν, ούτε τη βαθιά γαλήνη που είχα αισθανθεί στο Κέντρο Σάτσα Σάι στην Πόλη του Μεξικού. Αυτό με μπέρδεψε βαθιά. Πώς ήταν δυνατόν να στέκομαι μπροστά Του και η καρδιά μου να παραμένει σιωπηλή;

Προσπαθούσα να βρω απάντηση σε αυτό το ερώτημα. Καθώς περνούσαν οι ημέρες στο Πρασάντι Νίλαγιαμ, άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι ο Σουάμι είχε ξεκινήσει μέσα μου μια διαδικασία εσωτερικής κάθαρσης, προετοιμάζοντάς με για μια βαθύτερη κατανόηση των πραγμάτων.

Στο Πρασάντι Νίλαγιαμ γνώρισα αφοσιωμένους πιστούς από κάθε γωνιά του κόσμου, νέους και ηλικιωμένους, που είχαν εγκαταλείψει τα σπίτια τους για να παραμείνουν κοντά στον Αβατάρ μέχρι το τέλος της ζωής τους. Θαύμασα βαθιά την αφοσίωσή τους. Ωστόσο, μέσα μου γεννήθηκε μια διαφορετική λαχτάρα: να επιστρέψω στην πατρίδα μου και να υπηρετήσω εκεί.

Τότε συνειδητοποίησα ότι η αγάπη του Σουάμι εκδηλωνόταν μέσα μου ακόμη πιο έντονα όταν βρισκόμουν στο σπίτι μου,

στην πόλη μου, υπηρετώντας μέσα από την καθημερινή μου ζωή. Εκείνος είχε ένα διαφορετικό σχέδιο για μένα.

Όπως ο ίδιος ο Σουάμι αναφέρει σε ομιλία του στις 28 Μαρτίου 1975:

«Δεν είναι απαραίτητο να ταξιδεύει κανείς σε ολόκληρο τον κόσμο αναζητώντας πνευματική δύναμη, ξοδεύοντας τεράστια χρηματικά ποσά. Μείνετε στα σπίτια σας και καλλιεργήστε αυτή την δύναμη μέσα σας. Αυτή η πνευματική δύναμη βρίσκεται ήδη μέσα σας! Δεν υπάρχει λόγος να τρέχετε από εδώ κι από εκεί. Ο Θεός δεν είναι έξω από εσάς· ο Θεός δεν βρίσκεται κάπου έξω από εσάς. Ο Θεός βρίσκεται μέσα σας.»

Τα λόγια αυτά άγγιξαν βαθιά την καρδιά μου.

Το Εσωτερικό Κάλεσμα

Ο Σουάμι μάς έχει προετοιμάσει μέσα από πολλές προηγούμενες ζωές, ώστε να γίνουμε όργανα της αγάπης Του. Ένωσα αυτό το κάλεσμα για πρώτη φορά σε ηλικία δεκαεννέα ετών, όταν επέλεξα να σπουδάσω ψυχολογία.

Όταν ο σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού με ρώτησε γιατί είχα επιλέξει αυτή την σταδιοδρομία, απάντησα απλά και με απόλυτη βεβαιότητα: «Θέλω να σπουδάσω ψυχολογία, γιατί θέλω να βοηθήσω την πατρίδα μου.»

Χρόνια αργότερα, συνειδητοποίησα ότι αυτή η απάντηση δεν προερχόταν μόνο από εμένα, αλλά αποτελούσε έκφραση της εσωτερικής Του καθοδήγησης.

Η πεποίθησή μου αυτή ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο όταν, κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψής του στο Μεξικό, ο Δρ. Ναρεντρανάτ Ρέντι, ο Πρόεδρος του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτια Σάι (SSSIO), ανέφερε στην ομιλία του: «Έχουμε κληθεί και ευλογηθεί ανάμεσα σε εκατομμύρια ανθρώπους. Αυτό δεν είναι τυχαίο· είναι αποτέλεσμα της συσσωρευμένης αξίας των αγαθών πράξεών μας από πολλές προηγούμενες ζωές.» Τα λόγια αυτά συνέπιπταν με τη βιβλική ρήση: «Πολλοί οι κλητοί, ολίγοι οι εκλεκτοί.» (Κατά Ματθαίον 22:14)

Αρχές για την Υπηρεσία της Πατρίδας

Ο Σουάμι μάς προτρέπει να ακολουθούμε ορισμένες θεμελιώδεις αρχές, ώστε να υπηρετούμε την πατρίδα μας με πίστη και αφοσίωση:

- *Να αγαπάτε και να υπηρετείτε την πατρίδα σας, δείχνοντας παράλληλα σεβασμό προς όλες τις άλλες χώρες και τους λαούς τους.*
- *Να σέβεστε όλες τις θρησκείες.*
- *Να αναγνωρίζετε την αδελφοσύνη ολόκληρης της ανθρωπότητας.*
- *Να ασκείτε την καθαριότητα, την εντιμότητα και τη δικαιοσύνη στην καθημερινή σας ζωή.*
- *Να είστε υποδειγματικοί πολίτες.*
- *Να αγαπάτε τον Θεό και να απορρίπτετε την αμαρτία.*

Ο Διεθνής Οργανισμός Σρι Σάττα Σάι (SSSIO) αποτελεί μια ιδανική βάση για την πνευματική ανάπτυξη και μεταμόρφωση τόσο της οικογένειας όσο και της κοινωνίας. Η κοινωνία αλλάζει μόνο όταν ο ίδιος ο άνθρωπος μεταμορφώσει πρώτα τον εαυτό του. Μέσα από τη διανομή τροφίμων σε όσους έχουν ανάγκη, τη διδασκαλία των Ανθρωπίνων Αξιών και τη διοργάνωση πνευματικών εργαστηρίων σε ευάλωτες κοινότητες, ο Σουάμι μού έδωσε την ευκαιρία να συμβάλω στη βελτίωση της πατρίδας μου. Αυτό επιβεβαιώνει ότι μας έχει προετοιμάσει, μέσα από πολλές προηγούμενες ζωές, για να υπηρετήσουμε τη Θεία Αποστολή Του.

Το 11^ο Παγκόσμιο Συνέδριο του SSSIO: Ένα Απρόσμενο Κάλεσμα

Από τις 20 έως τις 22 Νοεμβρίου 2025, πραγματοποιήθηκε το 11ο Παγκόσμιο Συνέδριο του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάττα Σάι (SSSIO) στο Sai Prema Nilayam, στο Ρίβερσαϊντ της Καλιφόρνιας, στις Ηνωμένες Πολιτείες. Συμμετείχα με την ειλικρινή επιθυμία να λάβω καθοδήγηση από τον Σουάμι σχετικά με το μέλλον του Οργανισμού Σάττα Σάι στο Μεξικό και τον δικό μου ρόλο σε αυτό, μετά τους εορτασμούς για τα εκατό χρόνια από τη γέννηση του Σάττα Σάι Μπάμπα.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης των στελεχών του SSSIO από πολλές χώρες, ο κ. Oscar Morado, Πρόεδρος της Ζώνης 2Α, υπογράμμισε τη σπουδαιότητα των Κέντρων Σάτια Σάι. Προσκλήθηκε να μιλήσει για την ίδρυση νέων Κέντρων Σάτια Σάι στο Μεξικό.

Καθώς μιλούσε, ο κ. Morado γύρισε και με κοίταξε. Τότε άκουσα καθαρά να μου λέει, «Σαράντα νέα Κέντρα Σάτια Σάι, σωστά;» Αναφερόταν στον αριθμό των νέων Κέντρων που επρόκειτο να ανοίξουν στο Μεξικό. Έκπληκτη, έγγεφα καταφατικά, παρόλο που ο προγραμματισμένος αριθμός ήταν τριάντα. Μέσα μου, όμως, απευθύνθηκα στον Σουάμι, «Σαράντα Κέντρα Σάτια Σάι, Σουάμι;»

Αργότερα, όταν συνομίλησα με τον Oscar, με διαβεβαίωσε ότι είχε αναφέρει μόνο τον αριθμό τριάντα. Γιατί, λοιπόν, εγώ άκουσα σαράντα; Επρόκειτο για μια απλή παρανόηση ή για μια αποκάλυψη;

Η απάντηση ήρθε την επόμενη ημέρα. Ανοίγοντας στον υπολογιστή μου μια παρουσίαση PowerPoint, για να επανεξετάσω τον προτεινόμενο κατάλογο των νέων Κέντρων Σάτια Σάι που επρόκειτο να ιδρυθούν, άρχισα να τα μετρώ προσεκτικά. Τότε ο αριθμός φανερώθηκε με απόλυτη σαφήνεια: Ήταν ακριβώς σαράντα.

Ένωσα βαθιά συγκίνηση. Εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα ποιος είχε φυτέψει αυτόν τον αριθμό στον νου μου, στο Sai Prema Nilayam. Με ταπεινοφροσύνη σκέφτηκα: **«Ας γίνει το θέλημά Σου, Κύριε. Εγώ είμαι απλώς το όργανό Σου, όπως η φλογέρα του Κρίσνα· Εσύ είσαι ο Θεός Μουσικός που χαρίζει τη μελωδία.»**

«Η Ζωή Μου Είναι Διεύρυνση» Ένα Νέο Κέντρο Σάτια Σάι

Η εμπειρία που έζησα στο Sai Prema Nilayam στα τέλη του 2025, καθώς και η δέσμευση που ανέλαβα απέναντι στον Σουάμι, με ενέπνευσαν να συμμετάσχω ακόμη πιο ενεργά στη διάδοση της αγάπης και της αποστολής Του στο Μεξικό.

Λίγο αργότερα, ένας αφοσιωμένος πιστός με προσκάλεσε να επισκεφθώ τη γενέτειρά του, τη Ζικουατανέχο, στην πολιτεία Γκερέρο του Μεξικού. Για τις 16 και 17 Μαΐου 2026 είχαν προγραμματιστεί δύο εκδηλώσεις με σκοπό να μοιραστούμε την αγάπη του Μπαγκαβάν και τις διδασκαλίες Του για τις Ανθρώπινες Αξίες, καθώς και να συζητήσουμε την ίδρυση ενός νέου Κέντρου Σάιτα Σάι.

Ο οικοδεσπότης με υποδέχθηκε με ιδιαίτερη θερμότητα. Παρατήρησα ότι στην οικογένειά του, η οποία είχε προσκληθεί να συμμετάσχει στις εκδηλώσεις, συνυπήρχε μια μεγάλη ποικιλία πνευματικών και θρησκευτικών πεποιθήσεων. Κάποιοι εξέφρασαν με ειλικρίνεια τη βαθιά αφοσίωσή τους στη δική τους θρησκευτική παράδοση, ενώ άλλοι εξήγησαν ότι οι προσωπικές τους αντιλήψεις ή δεσμεύσεις δεν τους επέτρεπαν να συνδεθούν με τον Οργανισμό Σάι. Ανάμεσα στα σχόλια που ακούστηκαν, προέκυψε ένας κοινός προβληματισμός: προβληματισμός κατά το πόσο η συμμετοχή σε κάποια δραστηριότητα σχετική με τον Σάι Μπάμπαθα μπορούσε να σημαίνει αλλαγή θρησκείας ή εγκατάλειψη προσωπικών πεποιθήσεων.

Όμως ο Μπαγκαβάν ποτέ δεν ζήτησε από κανέναν να αλλάξει τη θρησκεία του. Αντίθετα, δίδαξε ότι κάθε άνθρωπος οφείλει να εμβαθύνει στη δική του πίστη, μέσα από την άσκηση των Ανθρωπίνων Αξιών: της Αγάπης, της Αλήθειας, της Ειρήνης, της Ορθής Συμπεριφοράς (Ντάρμα) και της Μη Βίας. Τότε αναρωτήθηκα, «Ποιο μήνυμα μεταφέρουμε εμείς, ως αφοσιωμένοι πιστοί; Οδηγούμε τους ανθρώπους σε μια βαθύτερη εμπειρία αγάπης, ειρήνης και αυτογνωσίας; Ή μήπως, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε, δημιουργούμε σύγχυση γύρω από την οικουμενική ουσία των διδασκαλιών Του;»

Αυτός ο προβληματισμός καθόρισε όλα όσα είχα να πω εκείνη την ημέρα. Η συνάντησή μου με την οικογένεια του οικοδεσπότη εξελίχθηκε σε μια εμπειρία βαθιάς αγάπης. Παρά τις διαφορετικές απόψεις και πεποιθήσεις μας, δημιουργήθηκε μια αυθεντική επικοινωνία από καρδιά σε καρδιά. Ανταλλάξαμε ειλικρινείς συζητήσεις, προσωπικές εμπειρίες και στιγμές γεμάτες αγάπη και οι-

κειότητα. Ορισμένα μέλη της οικογένειας δέχθηκαν με ευγνωμοσύνη τα βιβλία για τον Σάι Μπάμπα που τους προσέφερα ως δώρα και άκουσαν με μεγάλο ενδιαφέρον τις προσωπικές μου εμπειρίες από την εφαρμογή των διδασκαλιών Του στη ζωή μου. Όταν ήρθε η ώρα του αποχαιρετισμού, αγκαλιαστήκαμε με ζεστασιά σαν να γνωριζόμασταν από πολλά χρόνια. Με αποκαλούσαν πλέον «α-δελφή», με έναν τρόπο αυθόρμητο και απόλυτα φυσικό.

Επέστρεψα από αυτές τις συναντήσεις με την καρδιά μου πλημμυρισμένη από ευγνωμοσύνη και αγάπη, έχοντας τη βαθιά αίσθηση ότι ο Μπαγκαβάν είχε εργαστεί σιωπηλά, μαλακώνοντας τις καρδιές και χτίζοντας γέφυρες αγάπης, κατανόησης και ενότητας ανάμεσα στους ανθρώπους.

Δημόσια Ομιλία και Μια Βαθιά Εσωτερική Εμπειρία

Την Κυριακή, 17 Μαΐου 2026, πραγματοποιήθηκε μια ομιλία με θέμα «*Η Ζωή και το Έργο του Σρι Σάτνα Σάι Μπάμπα και η Προσωπική μου Εμπειρία*», σε έναν πανέμορφο χώρο με θέα στον ωκεανό.

Η ομιλία αναγνώρισε το πνεύμα αλληλεγγύης που χαρακτηρίζει τη Ζικουατανέχο και επικεντρώθηκε στη σημασία της προετοιμασίας του ανθρώπου για να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες της ζωής όχι μόνο σε σωματικό επίπεδο, αλλά και σε συναισθηματικό, νοητικό και πνευματικό. Μέσα από αυτή την προσέγγιση, παρουσιάστηκαν με απλό και κατανοητό τρόπο οι διδασκαλίες του Σουάμι, με έμφαση στη θεϊκή φύση του ανθρώπου και στην εφαρμογή των πέντε πανανθρώπινων Αξιών.

Ακολούθησε μια σύντομη άσκηση ενδοσκόπησης και διαλογισμού, μετά την οποία μοιράστηκα στιγμές από τη δική μου πνευματική πορεία: περιόδους κρίσης, την εσωτερική αναζήτηση και τη βαθιά μεταμορφωτική επίδραση που είχαν στη ζωή μου οι διδασκαλίες του Σάι. Στο τέλος παρουσιάστηκε το έργο του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτνα Σάι (SSSIO) στο Μεξικό, με ιδιαίτερη αναφορά στην ανάπτυξη των τοπικών κοινοτήτων, στην ανιδιοτελή υπηρεσία και στην εφαρμογή των Ανθρωπίνων Αξιών.

Η ομιλία είχε προγραμματιστεί να διαρκέσει σαράντα λεπτά, όμως τελικά κράτησε σχεδόν δύο ώρες. Οι άνθρωποι δεν ήθελαν

να φύγουν. Παρέμειναν στον χώρο, έκαναν ερωτήσεις και εξέφραζαν ζωντανό ενδιαφέρον να γνωρίσουν περισσότερα.

Κατά τη διάρκεια ενός διαλογισμού συνέβη κάτι που με συγκίνησε βαθιά. Ο ήχος των κυμάτων του ωκεανού ακουγόταν καθαρά και αδιάκοπα, δημιουργώντας ένα φυσικό υπόβαθρο. Όταν όμως κάλεσα τους συμμετέχοντες να παρατηρήσουν το σώμα, τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους, η θάλασσα έμοιαζε να σιωπά για λίγες στιγμές, ακριβώς τη στιγμή που είπα: «Αν λέω "το σώμα μου" και "ο νους μου"... ποιο είναι αυτό το "εγώ" που λέει "το σώμα μου"... "ο νους μου"; Αυτό το "Εγώ" είναι ο μάρτυρας... η Συνειδητότητα... ο Εαυτός.» Λίγο αργότερα, ο ήχος των κυμάτων άρχισε και πάλι να ακούγεται.

Στο τέλος της συνάντησης, καθώς ο κόσμος αποχωρούσε, ο τελευταίος συμμετέχων με πλησίασε εμφανώς συγκινημένος. Με δάκρυα στα μάτια και δυσκολευόμενος να μιλήσει, μου εκμυστηρεύτηκε ότι κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, είχε βιώσει μια βαθιά εσωτερική εμπειρία που σχετιζόταν με τον Σάι Μπάμπα. **Δυσκολευόταν να περιγράψει με λόγια όσα είχε ζήσει. Το μόνο που κατάφερε να ψιθυρίσει ήταν: «Τον είδα... Είδα τον Σάι Μπάμπα.»** Είναι αξιοσημείωτο ότι τη στιγμή που τα κύματα της θάλασσας σώπασαν, ο άνθρωπος αυτός βίωσε την θέαση του αγαπημένου μας Σουάμι. Και αυτό δεν ήταν η μόνη εμπειρία. Σχεδόν κάθε συμμετέχων είχε να μοιραστεί τη δική του προσωπική ιστορία θείας χάρης.

Καθώς όλοι μαζί γιορτάζαμε αυτή την ευλογία, ένας συμμετέχων, ο οποίος είχε ταξιδέψει από το Ακαπούλκο —ταξιδεύοντας πέντε ώρες με λεωφορείο για να παρακολουθήσει την ομιλία στη Ζικουατανέχο— εξέφρασε την επιθυμία να διερευνήσει τη δυνατότητα δημιουργίας μιας ομάδας Σάτβα Σάι στην πόλη του.

Παράλληλα, αρκετοί ακόμη συμμετέχοντες δήλωσαν με ενθουσιασμό ότι επιθυμούσαν να συμμετέχουν στον εθνικό διαδικτυακό πρωινό διαλογισμό, που πραγματοποιείται καθημερινά στις 6:00 π.μ., καθώς και στις μελλοντικές ομιλίες και διαδικτυακές συναντήσεις μέσω Zoom.

Ένα Νέο Ξεκίνημα

Έτσι άρχισε η δημιουργία του νέου Κέντρου Σάτια Σάι στη Ζικουατανέχο.

Μπορώ να διαβεβαιώσω ότι και τα σαράντα νέα Κέντρα Σάτια Σάι έχουν παρόμοιες ιστορίες γεμάτες από τη χάρη του Σάι, γιατί το καθένα από αυτά αποτελεί το δικό Του Πρασάντι Νίλαγιαμ. Όπου η καρδιά ανθίζει από αγάπη για τον Σουάμι, εκεί κατοικεί Εκείνος· και όπου κατοικεί Εκείνος, εκεί βρίσκεται πραγματικά το Πρασάντι Νίλαγιαμ, η Κατοικία της Υπέρτατης Ειρήνης.

Όλη αυτή η εμπειρία στο Ζικουατανέχο με έπεισε ότι, όταν η αγάπη και οι ανθρώπινες αξίες μοιράζονται με απλότητα και σεβασμό, ο Μπαγκαβάν βρίσκει τον τρόπο να αγγίζει και να μεταμορφώνει σιωπηλά τις καρδιές των ανθρώπων. Όπως ο ίδιος αναφέρει στη Θεία Ομιλία της 14^{ης} Φεβρουαρίου 2009,

«Δεν υπάρχει τίποτε αδύνατο σε αυτόν τον κόσμο για έναν άνθρωπο που διαθέτει αυτοπεποίθηση και θάρρος. Ένας τέτοιος άνθρωπος μπορεί να επιτύχει τα πάντα. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να ενισχύετε την αυτοπεποίθησή σας. Μην ανησυχείτε για όσα μπορεί να λένε οι άλλοι. Μη φοβάστε, ακόμη κι αν σας χλευάζουν. Γιατί να φοβάστε, όταν ο Θεός είναι μαζί σας; Κατοικεί μέσα στην καρδιά σας. Δεν είναι άλλος από τον ίδιο σας τον Εαυτό. Ονομάστε Τον Θεό, ονομάστε Τον Άτμα, ονομάστε Τον Συνειδητότητα· όλα είναι διαφορετικά ονόματα της ίδιας Πραγματικότητας. Αν δώσετε χρυσάφι σε έναν χρυσοκόο και του ζητήσετε να κατασκευάσει ένα δαχτυλίδι, θα φτιάξει ένα δαχτυλίδι. Το ίδιο χρυσάφι μπορεί να λιώσει και να γίνει βραχιόλι ή αλυσίδα. Το δαχτυλίδι, το βραχιόλι και η αλυσίδα είναι όλα κατασκευασμένα από τον ίδιο χρυσό. Με τον ίδιο τρόπο, ο ίδιος Εαυτός υπάρχει μέσα σε όλους, παρόλο που εκδηλώνεται με πολλές μορφές. Ο Εαυτός δεν μπορεί να διαιρεθεί. Ekatma Sarvabhutantaratma (ο ίδιος Εαυτός κατοικεί σε όλα τα όντα). Ekam Sat Viprah Bahudha Vadanti (Η Αλήθεια είναι Μία, αλλά οι σοφοί Της δίνουν διαφορετικά ονόματα). Κανείς δεν μπορεί να αποδώσει οποιαδήποτε διαφορά στην ουσία του Εαυτού.

Αν εκτελούμε το έργο μας με αυτού του είδους την Αυτοπεποίθηση, μπορούμε να επιτύχουμε τα πάντα. Τότε θα είμαστε νικητές σε κάθε μας προσπάθεια.»

Είθε αυτά τα σαράντα νέα Κέντρα Σάτσα Σάι να γίνουν τα αληθινά Πρασάντι Νίλαγιαμ του Μεξικού, κατοικίες της Ύψιστης Ειρήνης για όλους όσους θα εισέρχονται σε αυτά.

Ms. María de Lourdes Martínez Rodarte, Μεξικό

Η κα Μαρία ντε Λούρδες Μαρτίνες Ροδάρτε είναι πτυχιούχος Ψυχολογίας και μέλος του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτσα Σάι (Sri Sathya Sai International Organization – SSSIIO) τα τελευταία 29 χρόνια. Στο πλαίσιο της προσφοράς της στον Οργανισμό έχει αναλάβει διάφορες θέσεις ευθύνης. Διετέλεσε Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου του Διεθνούς Οργανισμού Σρι Σάτσα Σάι στο Μεξικό επί οκτώ χρόνια, καθώς και Αναπληρώτρια Συντονίστρια της Περιφέρειας 21 για την Κεντρική Αμερική (Region 21 Deputy). Επιπλέον, υπηρέτησε ως Εθνική Αντιπρόεδρος και Εθνική Συντονίστρια του Τομέα Εκπαίδευσης και Υπηρεσίας.

Νέοι Ενήλικες
Σάι

Στα Βήματα της
Παρακαταθήκης Του

Στις 19 Απριλίου 2026, μέλη της κοινότητας Σάι της πόλης του Μεξικού συμμετείχαν σε ένα Περίπατο Ανθρωπίνων Αξιών προς τιμήν του Μπαγκαβάν Σρι Σάτσα Σάι Μπάμπα, που 15 χρόνια πριν —στις 24 Απριλίου 2011— άφησε το θνητό Του σώμα, μέρα που έχει θεσπιστεί και ως Ημέρα των Ανθρωπίνων Αξιών. Η εκδήλωση έγινε με σκοπό να αποδοθεί φόρος τιμής στο κληροδότημα του Μπαγκαβάν και να μοιραστεί το μήνυμα Του στην τοπική κοινότητα.

Ο περίπατος έγινε στο Πάρκο Arboledas στην πόλη του Μεξικού με τη συμμετοχή 25 εθελοντών, ανάμεσά στους οποίους 9 Νέοι Ενήλικες. Η έναρξη έγινε από το Κέντρο Del Valle με αφοσίωση κι ενθουσιασμό, με πολύχρωμα πανό πού έφεραν μηνύματα και εικόνες σχετικά με τις ανθρώπινες αξίες, και με επικεφαλής τους ΝΕ. Κατά μήκος της διαδρομής ένα παιδί προσέφερε γλειφιτζούρια πού έφεραν όμορφα μηνύματα στον κόσμο.

Η πομπή γρήγορα απέσπασε το ενδιαφέρον. Κάποιοι χαμογέλασαν και χαιρέτησαν, άλλοι τράβηξαν φωτογραφίες και άλλοι στάθηκαν να παρακολουθήσουν. Η εκδήλωση βιώθηκε μέσα σε ένα πνεύμα χαράς, ενότητας και αγάπης. Οι συμμετέχοντες αναλογίστηκαν το πώς οι απλές πράξεις που γίνονται με ειλικρινή αγάπη μπορούν να έχουν ουσιαστικό αντίκτυπο στους άλλους. Παράλληλα, το κοινό υποδέχτηκε το μήνυμα θετικά, συμβάλλοντας στη δημιουργία μιας ατμόσφαιρας σύνδεσης, αρμονίας και καλής θέλησης.

Μέσα από αυτή την απλή αλλά εγκάρδια δραστηριότητα, οι πιστοί και οι νέοι είχαν την ευκαιρία να κάνουν πράξη τις διδασκαλίες του Μπαγκαβάν, μοιραζόμενοι το μήνυμά Του για την αγάπη και τις ανθρώπινες αξίες με την ευρύτερη κοινότητα και κρατώντας την παρακαταθήκη Του ζωντανή μέσα από την ανιδιοτελή προσφορά.

Το Sewa γίνεται Sewa 世話

Δυσκολεύομαι να γράψω αυτό το άρθρο καθώς μου θυμίζει έναν καιρό που άγνωστοι μου φέρθηκαν με απaráμιλλη ευγένεια κι ανιδιοτέλεια και μετανιώνω που τότε δεν εκτίμησα αρκετά τη γενναιοδωρία τους. Μόνο αργότερα αντιλήφθηκα πόσο βαθιά άλλαξαν τη ζωή μου.

Χρόνια πριν άφησα τη Γερμανία με καρδιά ανήσυχη, αναζητώντας ησυχία, έναν σκοπό, και κάπου να ριζώσω. Πήγα στη Σρι Λάνκα, Ινδία, Νεπάλ και τέλος Ιαπωνία. Καθ' όλη τη διάρκεια του ταξιδιού μου βίωσα πολλές στιγμές καλοσύνης, όμως το *σέβα* ή *世話* *sewa* στα ιαπωνικά, που δέχθηκα στην Ιαπωνία αποτέλεσε μία από τις πιο μεταμορφωτικές εμπειρίες της ζωής μου.

Η ιστορία άρχισε στο Νεπάλ όπου γνώρισα μία γιαπωνέζα κυρία, περίπου στα εξήντα της, με την οποία συνδεθήκαμε βαθιά καθώς ταξιδεύαμε μαζί. Πριν φύγω για την Ιαπωνία, μου είπε πως αν τυχόν χρειασθώ βοήθεια όσο θα είμαι στην πατρίδα της να επικοινωνήσω με την οικογένειά της. Εκτίμησα την πρότασή της δίχως να φανταστώ τι μου επιφύλασσε το μέλλον.

Πριν αναχωρήσω από το Νεπάλ για την Ιαπωνία τραυματίστηκα σοβαρά στο δεξί πόδι παίζοντας με παιδιά ποδόσφαιρο σε ένα χωριό. Τη στιγμή που έφτασα στην Ιαπωνία, με δυσκολία μπορούσα να περπατώ και χρειάστηκα πατερίτσες. Όλα μού ήταν ξένα: η γλώσσα, η κουλτούρα και κυρίως το ακριβό κόστος ζωής.

Εξαιτίας του τραυματισμού δεν έβρισκα δουλειά και κατάλαβα πώς θα ήταν αδύνατο να κερδίσω το προς το ζην μόνος. Τότε η οικογένεια της κυρίας με έσωσε.

Η μητέρα της οικογένειας, την οποία αποκαλούσα *Okaasan* (μητέρα), μου έδειξε αφάνταστη καλοσύνη εξ αρχής προσφέροντας μου φαγητό όταν ήμουν πλέον αδέκαρος κι αργότερα έπεισε την υπόλοιπη οικογένεια να μείνω μαζί τους στο μικρό τους διαμέρισμα ώσπου να γίνω καλά. Εννέα μήνες έμεινα κοντά τους! Έστω κι αν ήταν στενάχωρα, μου πρόσφεραν απλόχερα τροφή, στέγη και στοργή, δίχως καμμιά ανταπόδοση. Πέραν τούτων, ένα δόντι μου ράγισε, μολύνθηκε κι υπέφερα φρικτά. Δεν είχα τον τρόπο να πάω στο γιατρό, μα η *Okaasan* με βοήθησε να αιτηθώ για ιατρική περίθαλψη ενώ κάλυψε μέρος των νοσηλίων με την πενιχρή της σύνταξη.

Με κατασυγκίνησε, εξόν της οικονομικής στήριξης, η υπομονή και η συμπόνοια τους. Ντρεπόμουν την τόση καλοσύνη τους, καθώς αισθανόμουν ανίκανος να την ανταποδώσω.

Διερωτώμουν, πώς γίνεται να βοηθούν έτσι έναν άγνωστο; Δεν ζήτησαν ποτέ αντάλλαγμα. Ήταν πιστοί του Μπαγκαβάν Σρι Σά-τσα Σάι Μπάμπα· κι έτσι, με τη βοήθειά τους, μπόρεσα να αντιληφθώ το αληθινό νόημα του *σέβα*: ανυστερόβουλη προσφορά υπηρεσίας, με αγάπη και ταπεινοσύνη.

Με δίδαξαν τρόπους να κάνω *σέβα*—βοηθώντας, προσευχόμενος, υπομένων, ακόμα και με τις πιο μικρές καλές πράξεις. Με έφεραν σε επαφή με τον πολιτισμό, τις πνευματικές και θρησκευτικές τελετές τους, κι όλα αυτά τα ως τότε ανεξήγητα κι άγνωστα με επηρέασαν βαθιά. Ενώ τα χρήματα δεν τους περίσσευαν, επισκέφτηκα μαζί τους κάποια πανέμορφα ιαπωνικά τοπία: ναούς, βουνά, νερά, εξοχές γαληνεμένες, που μόνος δεν θα είχα δει ποτέ. Πέρα από τη φυσική καλλονή γνώρισα τι σημαίνει συμπόνοια κι ανθρωπίνη επαφή.

Η εμπειρία αυτή με άλλαξε εντελώς. Αφήνοντας την πατρίδα μου σε αναζήτηση ηρεμίας κάπου αλλού στη γη, τη βρήκα στην ανιδιοτελή αγάπη και το *σέβα* ανθρώπων πού με δέχθηκαν σαν δικό τους, και για τούτο θα τους είμαι εσαεί ευγνώμων.

Mr. Daniel Müller, Γερμανία

**Love All - Serve All
Help Ever - Hurt Never**

**Αγαπάτε όλους - Υπηρετείτε όλους
Πάντα να βοηθάτε - Ποτέ να μη βλάπτετε**

Να αποφεύγετε τις κακές συναναστροφές και να αναζητάτε τη φιλία των ενάρετων· μέσα από τις καλές συναναστροφές επιτυγχάνεται ο εξαγνισμός κι η θεραπεία. Ο άνθρωπος αναλώνεται από τον χρόνο. Ο Θεός είναι ο κύριος του χρόνου. Γι' αυτό, βρείτε καταφύγιο στον Θεό. Αφήστε τον Θεό να γίνει ο Δάσκαλός σας, το μονοπάτι σας, ο Κύριός σας. Λατρεύετε τον Θεό, υπακούστε στις εντολές Του, προσφέρετέ Του ευγνώμονα φόρο τιμής, κρατήστε Τον σφιχτά στη μνήμη σας. Αυτός είναι ο ευκολότερος τρόπος για να συνειδητοποιήσετε το Θείο ως τη δική σας πραγματικότητα. Αυτός είναι ο ένας και μοναδικός δρόμος.

- Μπάμπα

